

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

3. KVĚTNA 2009

Z obsahu:

Velikonoční radost

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
15. dubna 2009
- strana 2 -

Denně jedno jídlo pro děti

Alexa Gaspariová
- strana 4 -

Přijmu to tak, jak Bůh bude chtít

- strana 5 -

Proč nejsem darwinista

Ing. Vladislav Běhal, DrSc.
- strana 6 -

Byl poslán anděl

Svatý Bernard Sienský
- strana 8 -

Hledání přístřeší v našich dnech

- strana 9 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Papež, kardinálové, pastýři
a kněží tvoří jednu jedinou
božskou realitu
- strana 10 -

Pravda nestárne

Prof. Max Thürkauř
- strana 12 -

Uvítáme s láskou Královnu máje!

Obvyklá středeční generální audience je dnes rezervována pro duchovní radost, onu radost, kterou nemůže smazat žádné utrpení ani smutek, protože je to radost, která pramení z jistoty, že Kristus svou smrtí a zmrtvýchvstáním definitivně triumfoval nad zlem a nad smrtí. *Kristus vstal z mrtvých! Aleluja!* zpívá Církev slavnostně. A tato sváteční atmosféra, tyto typicky velikonoční pocity se prodlužují nejen během tohoto týdne – ve velikonočním oktávu – ale rozšiřují se na padesát dní, které trvají až do Letnic. Můžeme dokonce říci: zázrak Velikonoc objímá celé trvání našeho života.

V tomto liturgickém období existuje opravdu tolik biblických odkazů a podnětů k rozjímání,

Velikonoční radost

kteř se nám nabízejí k prohloubení významu a hodnoty Velikonoc. „Křížová cesta“, kterou jsme znovu prošli ve svatém třídenní s Ježíšem na Kalvárii a znovu prožili bolestné umučení, stala se ve slavnostní velikonoční vigílii „cestou světla“. Z pohledu zmrtvýchvstání můžeme říci, že celá tato cesta utrpení je cestou světla duchovního znovuzrození, vnitřního pokoje a pevné naděje. Po nářku, po zmaru Velkého pátku, po kterém následuje mlčením naplněné očekávání Bílé soboty, na úsvitu „prvního dne po sobotě“ zazněla mohutně zpráva o Životě, který porazil smrt: *Dux vitae mortuus regnat vivus* – Pán života byl mrtev,

ale nyní žije a triumfuje! Převratná zvěst o zmrtvýchvstání je tak důležitá, že ji Církev nepřestává hlásat, prodlužuje její připomínku na každou neděli: každá neděle je jako „den Páně“ každotýdenními Velikonocemi Božího lidu. Naši východní bratři, jako by chtěli ozřejmit toto tajemství spásy, které obohacuje náš každodenní život, nazývají v ruštině neděli „dnem vzkříšení“ (voskresenje).

Nová dimenze života

Hlásat zmrtvýchvstání Ježíše z Nazareta je proto pro naši víru a pro naše křesťanské svědectví podstatné jako reálná historická událost, dosvědčená mnoha

věrohodnými svědectvími. Tvrdíme to důrazně, protože ani v naší době nechybí těch, kteří se snaží popřít její historičnost a redukovat vyprávění evangelií na mýtus, na „vidění“ apoštolů a znovu používají a prezentují staré ošřepané teorie jako nové a vědecké. Jistě, zmrtvýchvstání nebylo pro Ježíše prostým návratem k předchozímu životu. V takovém případě by bylo věcí minulosti: před dvěma tisíci lety někdo vstal z mrtvých a vrátil se k minulému životu jako např. Lazar. Zmrtvýchvstání přechází do jiné dimenze: je to přechod do dimenze hluboce nové, která zajímá také nás, která se týká celé lidské rodiny, dějin i vesmíru. Tato událost uvedla novou dimenzi života, otevřela náš svět pro život věčný, změnila život očitých svědků, jak ukazují vyprávění evangelií a jiné novozákonní spisy; je to zvěst, kterou celé lidské generace v průběhu staletí přijaly s vírou a dosvědčily nezřídka cenou své vlastní krve, protože věděly, že právě tak vstupují do nové dimenze života. Také tento rok zaznívala tato dobrá novina nezměněná a stále nová ve všech úhlech světa: Ježíš, který zemřel na kříži, vstal z mrtvých, žije oslaven, protože potřel moc smrti, přinesl lidské bytosti nové společenství života s Bohem a v Bohu. To je vítězství Velikonoc, naše spása! A proto můžeme se svatým Augustinem zpívat: „Kristovo zmrtvýchvstání je naše naděje“, protože nás uvádí do nové budoucnosti.

„Ve shodě s Písmem“

A skutečně: Ježíšovo zmrtvýchvstání je základem naší pevné naděje a osvěcuje celé naše pozemské putování, včetně lidské záhady bolesti a smrti. Víra v Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého je srdcem celého evangelijního poselství, je ústředním jádrem našeho Kréda. Výraz takového zásadního Kréda můžeme najít v Pavlově úryvku obsaženém v prvním listu Korintánům

Pokračování na str. 13

Pokračování na str. 12

Dnešní generace si už sotva umí představit atmosféru, jakou před několika desetiletími vnášel do každodenního života katolického křesťana příchod měsíce máje. K radosti spojené s dobou velikonoční a svatodušní se připojila radost z období zasvěceného zvláštním způsobem intenzivní mariánské úctě. Z osobní zkušenosti mohu konstatovat, že to byly především májové pobožnosti, které způsobily již v době mého raného dětství, že se v mém srdci spolu s nesmazatelnými vzpomínkami a zážitky natrvalo zabydlela mariánská úcta. Kdybychom ovšem mohli některé dnešní pionýry „očištěného nesentimentálního“ kultu zavést na takovou májovou pobožnost, nevím, zda by zažili něco z toho, co bylo tak vzácné pro jejich předky; asi by mluvili o neliturgické emocionální lidové zbožnosti, která přikládá větší váhu vedlejším sentimentálním zážitkům než tomu, co je podstatné a základní. Ale ony tyto obřady, konané mimo mši svatou, zdaleka tak neliturgické nebyly. I dnes by prohloubení víry

a mravů velice prospělo, kdyby se celá věřící obec kromě ranní mše svaté scházela denně celý měsíc večer místo u obrazovky u nohou Matky Církve, trůnící na bohatě a s velkou láskou a úctou vyzdobeném oltáři. Důležitou součástí byla vždy „bo-

hoslužba slova“, i když takový termín tehdy věřící neznali. Ale to byla doba, kdy kněží uměli promluvit o Panně Marii a především nadchnout a strhnout věřící, aby ji horlivě následovali v jejích ctnostech. A protože Matka Boží si nic z prokazované úcty nenechává pro sebe, zavedla pak svoje zbožné a nadšené děti ke svému Synu, aby se mu poklonily v uctivé eucharistické adoraci a přijaly pak jeho svátostné požehnání, ke kterému vždy připojila také své. Ještě jedno bylo na oněch pobožnostech velmi cenné: byly to společné pobožnosti všech generací, od nejmladších až po ty sehnuté pod tíží věku. Všechny byly bohatě zastoupeny, všechny si rozuměly, navzájem se

obohacovaly, žádná nepožadovala svoje obřady, svoje rytmy, všechny našly plné uspokojení v tom, co bylo společné všem. Ano, dnes je jiná doba, ale doba by neměla být naším pánem, naopak my bychom měli být pány doby, a protože jimi ve skutečnosti jsme, měli bychom mít odvahu k přiznání, že i sama doba, která údajně už nepřeje takové spontánní, plodné a radostné zbožnosti, je konec konců naším dílem.

Přiznejme si také upřímně, že dnes toho o naší nebeské Matce v kostele mnoho neuslyšíme, jako by už všechno bylo řečeno. Bylo už o ní řečeno a napsáno mnoho, ale věřící dnešní doby to bohužel sotva slyšeli. Jen se začtěte do krátkého úryvku z kázání svatého Bernarda (str. 8) a nevyjdete z úžasu, kolik pokladů nám odhaluje u Ženy, kterou si Bůh vyvolil mezi všemi za svoji Matku.

Úryvek z kázání svatého Bernarda vystihuje opravdu to podstatné ovoce mariánské úcty: ona je velkou školou pokory, bez které se nikdo do nebeského království nedostane. I když je pro

Editorial

Co nás čeká?

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Dobry pastyř dáva život za své ovce.

Dnešní liturgie slova tě opět vrací do školy apoštola Jana. Nespokoj se však jen se dvěma verši z jeho 1. listu a přečti si celou jeho třetí kapitolu, abys mohl lépe ocenit, jak veliká je láska nebeského Otce: velkodušně tě přijímá za své vlastní dítě.

Apoštol však současně upozorňuje, že je tu ještě někdo jiný, kdo se o tebe velmi intenzivně zajímá: je to *ďábel*⁽¹⁾. Protože by chtěl být jako Bůh, i on chce mít své „děti“⁽²⁾. Dobře si porovnej, jaký je tu rozdíl.

Bůh Otec ti projevil svou lásku tím, že poslal k tobě svého vlastního Syna. Pojď za ním a dobře poslouchej, předsta-

ví se ti sám v roli dobrého Pastýře. Jestliže se ti bude zdát, jako by hovořil jen k tobě, vůbec se nemýlíš. Pro tohoto Pastýře nejsi jednou z mnoha, přemnoha ovcí, zcela ztracenou ve stádě. Věnuje ti osobně všechnu svou láskyplnou péči a starostlivost, má tě stále na očích, jako bys byla jediná a jako by žádnou jinou neměl. Volá tě důvěrně tvým vlastním jménem, abys šla za ním na nejlepší pastviny. Jestliže o tobě říká, že tě zná, je to mnohem více, než že o tobě ví, že tě rozpozná mezi ostatními. Je to známost, která se zakládá na nejdůvěrnějším vztahu, dokonce podobném, jaký panuje mezi Ním a jeho Otcem, který ho poslal: je to vztah osobní lásky, která nekonečně přesahuje všechnu pozemskou lásku, neboť ti dává právo již nyní být jeho dítětem. Ty nohy, které za tebou spěchaly, kdykoliv ses mu zatloukala, ty ruce, které tě vysvobodily z trní a berou tě do náruče, nesou rány po hřebecích, protože máš Pastýře a Bratra, který dal za tebe v oběť svůj vlastní život. *Nikdo nemá větší lásky.*⁽³⁾

A co ten druhý? Chce se opíčit po Bohu, ale to nejpodstatnější, v čem ďábel nemůže Boha ani napodobit, je skutečnost, že není schopen milovat, nýbrž tě jen *ze vsí své mysli* nenávidí. Nic jiného ani nedělá, protože *hřeší od začátku*⁽⁴⁾. Nevidíš, že je to podezřelý, že přichází s nabídkami, které vypadají tak velkoryse a lákavě, když tě vůbec nemiluje? Co jiného ti může nabízet než to, co by tě tak oslnilo a zaslepilo, že pak vůbec nevidíš, jak se spolu s ním vzdaluješ od svého nebeského Otce. Ďábel nemá pranic, co

by mohl pro tebe obětovat, tím méně sám sebe. Naopak, má jediný zájem: obětovat tebe pro sebe samého. To je důvod, proč se o tebe zajímá. Když se mu podaří učinit tě spoluúčastníkem svého vlastního osudu, navěky tě připraví o všechno Boží synovství i o dědictví, které máš u Otce, protože ti je bezmezně závidí a kvůli němu tě nenávidí. Slibuje si, že to bude pro něho aspoň hubená záplata, když s ním budeš sdílet jeho vlastní věčné neštěstí. Ďábel zná jen jednu radost, která je vlastní jen jemu a jeho dětem: radost z cizího neštěstí a záhuby.

Protože tvůj Pastýř dobře zná svého a tvého nepřitele a chce tě před ním náležitě varovat, upozorňuje tě na podlý způsob, jakým se k tobě ďábel přibližuje. Proniká mezi ovce díky těm, kteří jsou jeho dětmi. To je jeho šalebný způsob, jakým se *převléká za ovci*⁽⁵⁾. Dělá

si ovčí roucho z jejich podoby, jejich vlastností, znalostí, pověstí, z jejich důvěryhodného postavení a vlivu, ale vede přitom jejich kroky a jednání tak, aby nakonec vším tím, co dělají, sloužily svému otci – ďáblu. Ten, kdo není pravý pastýř, zneužívá ovce, aby posloužil sám sobě. Přichází jako *zloděj, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu*⁽⁶⁾. Na tobě mu vůbec nezáleží, nezavede tě na tučnou pastvu, ale bude tě sytit jedovatým býlím, lží, zabalenu do polopravd.

Miláček Páně ví, o čem mluví, když tě varuje: *Milování, každému duchu hned nevěřte, ale zkoumejte duchy, zdali jsou od Boha, vždyť je ve světě mnoho lži proroků.*⁽⁷⁾ *Oni jsou ze světa. To, co říkají, vychází ze světského smýšlení a svět jim dopřává sluchu.*⁽⁸⁾ Vkrádají se do ovčince všemi možnými způsoby, aby zde zaseli nové náboženství pro nový věk, takové náboženství, aby se zalíbilo světu. Najdeš v něm dokonalou snůšku všeho, čím *lhář* od počátku klamal a sváděl lidi. Jen jedno v něm nenajdeš: *Ježíše, Mesiáše, Božího Syna*. Jak to, že chybí právě ON? Protože *Boží Syn přišel, aby ďáblově činnosti udělal konec*⁽⁹⁾.

Proto se ani v nejmenším neodlučuj od Ježíše a věř jeho slovu, že musí být *jen jedno stádo a jeden Pastýř*. To bude JEHO stádo a ON sám do svého stáda svede i všechny ty ovce, které zatím nejsou z jeho ovčince, ale přivede si je tak, že i ony *uslyší jeho hlas*. Ti, kdo mají za otce ďábla⁽¹⁰⁾, nejdou za hlasem Pastýře, ale za hlasem svého rozumu a svých vášní. Oni ho proto *odhodili, ale stal se jim kvádrem nárožním*. Dokud jsi s Ježí-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 4,8-12

Petr, naplněn Duchem Svatým, řekl: „Přední mužové v lidu a starší! Když se dnes musíme odpovídat z dobrého skutku na nemocném člověku, kým že byl uzdraven, tedy ať to víte vy všichni a celý izraelský národ: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, ale kterého Bůh vzkřísil z mrtvých: skrze něho stojí tento člověk před vámi zdravý.

On je ten „kámen, který jste vy stavitelé odhodili, ale z kterého se stal kvádr nárožní“. V nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.“

2. čtení – 1 Jan 3,1-2

Milování! Hleďte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milování, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je.

Evangelium – Jan 10,11-18

Ježíš řekl: „Já jsem pastýř dobrý! Dobry pastyř dáva za ovce svůj život. Kdo je najatý za mzdu a není pastyř a jemuž ovce nepatří, jak vidí přicházet vlka, opouští ovce a dáva se na útěk – a vlk je uchvacuje a rozhání – vždyť kdo je najatý za mzdu, tomu na ovcích nezáleží.

Já jsem dobrý pastyř; znám svoje ovce a moje ovce znají mne, jako mne zná Otec a já znám Otce; a za ovce dávám svůj život. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. Také ty musím přivést; a uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stádo, jen jeden pastyř.

Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, a zase ho přijmu nazpátek. Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe. Mám moc život dát a mám moc ho zase přijmout. Takový příkaz jsem dostal od svého Otce.“

šem zajedno, nesmí tě překvapovat, že nevole světa dopadá i na tebe. Kdybys *byl ze světa, svět by miloval to, co mu patří. Že však nejsi ze světa, svět tě nenávidí.*⁽¹¹⁾ Na Petrovi a Janovi vidíš, co všechno tě může potkat: *Vyloučí vás ze synagogy*⁽¹²⁾, budeš se muset *zodpovídat i z dobrého skutku*. Ale nic se neboj. *Lépe je utíkat se k Hospodinu, než se utíkat k člověku a důvěřovat v mocné.*⁽¹³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 3,8; ⁽²⁾ srov. tamt. 3,10; ⁽³⁾ Jan 15,13;

⁽⁴⁾ 1 Jan 3,8; ⁽⁵⁾ Mt 7,15; Zj 13,11; ⁽⁶⁾ Jan 10,10;

⁽⁷⁾ 1 Jan 4,1; ⁽⁸⁾ tamt. 4,5; ⁽⁹⁾ tamt. 3,8;

⁽¹⁰⁾ Jan 8,44; ⁽¹¹⁾ srov. Jan 15,19;

⁽¹²⁾ Jan 16,2-3; ⁽¹³⁾ resp. žalm 118

Magnus se narodil v roce 1968 v Aberdeen. Spolu s jednou sestrou a čtyřmi bratry vyrůstal ve skotském Highlandu. Jeho rodiče vedli hotel pro lovce a rybáře. Vychovávali své děti v katolické víře. Jednoho dne v roce 1982 četla Magnusova sestra v jedné novinách zprávu o mladých lidech, kteří měli v Jugoslávii mariánské zjevení. Jestliže je to pravda, chtěli je sourozenci sami vidět.

Nakonec se našlo mezi bratřenci deset zájemců, se kterými se vypravili do Bosny. Magnusovi bylo právě 14 let. „Přišli jsme do Medjugorje právě na večerní mši a překvapilo nás, že se zde shromáždilo ve všední den tolik lidí. Po mši svatě přišel za námi pater Slavko. Poznal, že jsme cizinci, a ptal se nás, kde chceme přenocovat. Neměli jsme tušení, protože tehdy nebyl v místě žádný hotel.“

P. Slavko nás vzal ke své sestře, kde jsme mohli zůstat celý týden. To bylo požehnání, dověděli jsme se všechno o zjeveních a dvakrát jsme byli pozváni, abychom byli zjevení přítomni,“ vypravuje vesele. Zeptala jsem se, zda může popsat své zážitky. „Těžko říct, co jsem přitom vnímal. Žádné vnější dojmy, všechno se odehrávalo v srdci. Ale kolem dokola všechno zmizelo.“

Mladí se vrátili domů s velkými dojmy, přesvědčení, že Matka Boží se zde skutečně zjevuje a všechny zve, aby se zde rozhodli pro Boha. Magnus se od té doby chce snažit, aby Krista postavil do středu svého života. Rodiče ihned zpozorovali, že děti se změnily. Jestliže dosud jim museli modlitbu připomínat, nyní se mladí sami chtěli každý večer modlit růženec.

Protože to probudilo jejich zvědavost, vypravili se po několika měsících do Medjugorje sami rodiče. Zažili zde velké působení: pocítili výzvu změnit svůj hotel na místo modlitby a obrácení. Otevřeli tedy dveře svého domu a zvali lidi k modlitbě a se-

znamovali je s poselstvími Matky Boží. Později přišel kněz a konaly se zde duchovní obnovy. Biskup udělil souhlas k přechovávaní Nejsvětější svátosti. Největší místnost byla proměněna na kapli. „Craig Lodge House of Prayers“ – „Craig znamená skotsky skála,“ vysvětluje Magnus.

Vyrůstá zde a zakusí, že není vždy snadné sdílet dům s cizími lidmi, až se nakonec odstěhuje a věnuje se chovu ryb. „Jako mladý muž jsem sice víru neztratil, ale odložil jsem Boha do šuplíku života, chodil jsem sice do kostela a modlil se růženec, ale měl jsem raději divoký vzrušující život s mnoha návštěvami vrstevníků,“ vypravuje se smíchem.

V bývalé Jugoslávii vypukne válka a sourozenci se dočítají o mnoha uprchlících. Magnus a jeho bratr Fergus se rozhodnou zorganizovat jednorázovou pomocnou akci. Svolají přátele a známé a udělají sbírku na příkrývky, léky a oděvy. Toto rozhodnutí se spojí s jiným rozhodnutím, které chtěl Magnus udělat již dávno.

„Měl jsem už několik let přítelkyni a rozhodli jsme se, že se vezmeme. Ale ona byla ateistka. Řekla mi, že pokud se vezmeme, nebude souhlasit s tím, aby

Denně jedno jídlo pro děti

Čím více čtu, slyším, vidím na DVD o „Mary's Meals“ (Jídlo od Marie) pro děti v Malawi a ve 13 dalších zemích, tím více jsem nadšená a tím více úcty chovám k iniciátorovi, Skotu jménem Magnus MacFarlane Barow. Poprvé jsem ho slyšela v kostele Panny Marie ve Vídni, kde mluvil o svém projektu. V kostele bylo zima, ale při jeho slovech mi bylo u srdce velice teplo, i když to zní kýčovitě. Po druhém setkání při jedné tiskové konferenci, na které bylo bohužel velmi málo zástupců sdělovacích prostředků, jsem měla příležitost hovořit s ním o jeho projektu. Je vysoký, vypadá velmi rozhodně, má smysl pro humor a je velmi angažovaný. Takový byl můj první dojem. Tento dojem se potvrdil v Radiu Maria, kde jsme se jednou setkali.

Magnus MacFarlane Barow

naše děti měly katolickou výchovu. Tak jsme vedli někdy napjaté debaty. Když jsem roku 1992 prohlásil, že pojedou do Medjugorje, abych zde předal věci ze sbírky, dostali jsme se do těžkého sporu. Vrátila se na univerzitu a já jsem si jednou sedl, abych jí napsal dopis. Chtěl jsem spor uhladit a začal jsem: – Milá..., ale pak jsem náhle napsal: Já věřím v Boha, všemohoucího Otce... a vypsal jsem jí celé vyznání víry a jen jsem se podepsal. Nic divného, že to znamenalo mezi námi konec.“

„Bylo to těžké rozhodnutí,“ dodává zamyšleně a já jsem si pomyslela, že toho mladého muže obdivuji. Byl to důkaz, že Ježíš nezůstal jen v šuplíku, nýbrž musel být již opět ve středu jeho života. Magnus tiše vyslovil to, co jsem si myslela: „Věděl jsem náhle, že Bůh musí stát na prvním místě.“

Když odeslal dopis, odvezl s bratrem do Bosny pomocný materiál do jednoho tábora blíž

ko Medjugorje. Jak řekl, měla to být jednorázová akce. Ale když se vrátili domů, zjistili, že lidé dále snášejí k rodičům věci pro uprchlíky. Magnus se rozhodl, že si udělá volno na tak dlouho, dokud bude pomoc přicházet. Když mu dokonce někdo věnoval nákladní auto, začal jezdit mezi Skotskem a Bosnou. Proud pomocného materiálu od poutníků Craigs Lodge neslábne a Magnus se rozhodne, že prodá svůj dům a bude se věnovat jen pomocným akcím.

Rok 1993 byl zvláště pozeňnaný a Magnus nadšeně líčí: „Tehdy jsem poznal v Bosně svou ženu. Byla to Skotka a chtěla pomáhat utečencům jako zdravotní sestra. Brzy s námi jela v nákladáku do Bosny.“

Následovaly pomocné akce pro jiné potřebné lidi. Když se Magnus doslechne o žalostném stavu rumunských dětí z ulice, začal tam financovat domovy pro opuštěné děti. V Libérii zřídí s dobrovolnými pomocníky mobilní kliniku pro utečence. Pomoc směřuje i do Peru a Kolumbie. „Spolupracujeme s jedním knězem při pomoci dětem z ulice. Jeden chlapec spal v lepenkové krabici. Přinesli jsme mu jídlo. Když ho jedl, jedna novinářka se ho zeptala: »Kdo je tvůj nejlepší přítel?« Chlapec se na ni podíval a řekl: »Bůh je můj nejlepší přítel.« »Proč to říkáš?« ptala se iritovaná novinářka. »Protože Bůh mi dává všechno, co potřebuji,« odpovědělo dítě bez váhání. Přitom vůbec nevědělo, odkud další jídlo přijde.“

„Dar víry, důvěry, který Bůh často daruje člověku, který jinak

PŘIJMU TO TAK, JAK BŮH BUDE CHTÍT

Krátká akademická kariéra Edity Steinové jako docentky na německém institutu pro vědeckou pedagogiku v Münsteru záhy skončila, když začátkem roku 1933 vznikla Třetí říše a ona jako Židovka přišla o místo. Už tehdy s předvídavostí pochopila: *Ihned jsem poznala, že Bůh opět dopustil na lidstvo těžkou zkoušku a že osud tohoto lidu je také mým osudem... Nadešel snad právě teď ten správný okamžik, abych vstoupila do kláštera, který byl už dvanáct let mým cílem?*

A skutečně, krátce nato vstoupila jako sestra Terezie Benedikta do karmelitánského kláštera v Kolíně nad Rýnem. V tichu modlitby stále lépe chápala, že v době stupňujícího se pronásledování povede její cesta od jesliček ke kříži: *Dětátko v jesličkách, které přišlo, aby splnilo vůli Otce až po smrt na kříži, vidí v duchu před sebou všechny, kteří ho budou po této cestě následovat... Svatý Jan šel za ním bez kladení otázek. Neptal se - „Kam?“ „Proč?“ Následoval Pána na všech jeho cestách - až na Golgotu. Vložme i my svoje ruce do rukou božského Dítěte a na jeho - „Následuj mě!“ odpovíme svým - „Ano!“*

Toto své Ano řekla Terezie Benedikta uprostřed mnoha starostí a nejistot:

Pane, dej, abych šla naslepo cestami, které jsou tvými cestami. Nemusím chápat, kam mě povedeš, jsem přece tvým dítětem! Ty jsi Otec moudrosti a můj Otec. I kdybys mě vedl nocí, vedeš mě přece k sobě.

Pane, dej, ať se stane, co chceš; jsem připravená. Uskutečni to všechno tak, jak je to v tvém plánu. A když mě v tichosti nabádáš k oběti, pomáhej i skutku. A dej, abych úplně přehlížela svoje malé já, abych byla mrtvá pro sebe a žila tobě.

-vs 65/09-

nic nemá, mě stále velice dojmá,“ pokračuje Magnus v pohnutí. „Konstatuji, že tyto děti mi dávají více darů, než jim mohu dát já.“

Tak stále roste počet zemí, kam směřuje neustávající proud darů. Je třeba založit registrovanou pomocnou organizaci: SIR (Scotisch International Relief). Pomoc pro Bosnu a Chorvatsko paralelně pokračuje.

Roku 2002 slyší Magnus a jeho spolupracovníci o hladovějících dětech v Malawi. Jako při jiných pomocných akcích vypraví se do této země, aby si udělal obraz o situaci. Setkání s jednou rodinou žebráků rozhodlo o vzniku „Mary's Meals“. Magnus si vzpomíná: „Utrpení obyvatelstva překračovalo všechno, co jsem dosud viděl. Otec již zemřel na AIDS, matka Ema měla už před sebou zřejmě jen několik týdnů života. Jejich šest dětí sedělo kolem. Ležela na hliněné podlaze a říkala: »Nezbývá mi než se modlit, aby se někdo ujal mých dětí, až tu nebudu.« Mluvil jsem pak s dětmi a ptal jsem se 14letého Edwarda: »Jaké jsou tvé touhy a tvé sny?« »Dostat najíst, abych mohl jít do školy.« To bylo všechno, co tento chlapec očekával od života.

Během let jsem potkal ještě mnoho podobných dětí. Pracovaly na polích, žebrały na ulicích (někdy se dělo i něco horšího), jen aby dostaly jídlo. Tak ztrácely naději něco se naučit, aby si pomohly z bída. Edwardova odpověď mu nedala pokoj. To bylo ono: každé dítě by mělo jít do školy a tam dostat něco k jídlu.“

Ale jak došlo k názvu „Mary's Meals“? Magnus pokračuje: „Moje sestra po návratu z Medjugorje v roce 1982 napsala do jedné katolických novin článek, který popisoval události v Medjugorje. Otiskly ho i jiné noviny. Dostali jsme brzy tisíc dopisů od lidí, kteří chtěli vědět něco o Medjugorje. Na všechny jsme odpověděli,

i na jeden dopis z Malawi od paní Gay Russell, o které jsme pak už neuslyšeli.

O dvacet let později nás však oslovila v souvislosti s nouzí a hladem. V jejím domě v Malawi slyšel můj spolupracovník Tony v televizi amerického senátora, který zastával názor, že by děti ve světě bylo možno vyvést z bída, kdyby dostaly aspoň jedno jídlo denně. To Tonyho přesvědčilo a my jsme začali hladovějícím dětem v Malawi dávat jedno jídlo denně.“

To byl povel k založení nového projektu. Měl být zasvěcen Panně Marii: Mary's Meals - Jídlo od Marie, tak se měl jmenovat. Když bude stát pod

ochranným pláštěm Panny Marie, jistě bude mít úspěch, o tom jsme byli přesvědčeni. „Prosili jsme Pannu Marii, aby vstoupila do tohoto projektu a ukázala nám, jak ho máme uskutečnit. Je to Mariino dílo, proto tak roste. Je to znamení Božího milosrdenství ve světě.“

Léta jim dala za pravdu. „Bůh k nám přiváděl lidi, kteří se s námi angažovali pro druhé.“ Začali s realizací v roce 2002: „Pozvali jsme dospělé jednoho místa na jihu země, zvláště postižené hladem, a vysvětlili jsme jim, že chceme nabídnout jejich dětem denně jedno jídlo. Ale můžeme to udělat jen v tom případě, když projekt přijmou za vlastní a bu-

dou ho odpovědně rozvíjet. Mary's Meals se bude starat o potřebné suroviny (sója, kukuřice, cukr, vitamíny), oni musí jídlo připravit jako chutnou kaši a pak ji rozdělovat. Mnozí byli ihned srozuměni.“

Magnus a jeho spolupracovníci začali ihned zajišťovat jídlo pro 200 dětí. Hned chtěly mít jídlo také školy v sousedních místech. Po šesti letech dostává v Malawi 300 000 dětí denně ve škole jídlo. Ale to je jen 10 % všech potřebných a hladovějících. Mnoho dětí, které dříve kvůli jídlu musely těžce pracovat a neměly ani čas ani sílu k učení, navštěvuje nyní řádnou školu. Magnus a jeho spolupracovníci se starají o to, aby do školy mohly chodit i dívky, které zřídka dosahují nějakého vzdělání.

Každé dítě dostane velký pestrý hrnek na jídlo. Střeží si ho jako velký poklad. Jídlo má pozitivní důsledky. Děti se lépe soustřeďují, dostávají lepší známky a mohou přejít na vyšší typ školy. Magnusův cíl: „Rádi bychom obsáhli všechny obecné školy v Malawi, jako znamení pro celý svět, že to jde.“

„Zatím to však pro nedostatek finančních prostředků nejde, i když plány jsou již k dispozici. V našich rukou leží projekt, jak obsáhnout 300 mil. hladovějících dětí na světě.“

Na projektu spolupracuje 10 000 dobrovolníků, na prvním místě matky, které často přicházejí zdaleka a pro které je to velké potěšení, když mohou vařit jídlo pro své děti. Když si pomyslí, jak se ve vyspělých zemích mluví o matkách, které rády vaří něco pro své děti!

Nicméně Malawi není jedinou zemí, kde se Mary's Meals stará o děti. „Mezitím jsme se tak rozrostli, že pomáháme dětem ve 14 zemích, i v Asii, Latinské Americe a východní Evropě. Pečujeme o více než 360 000 dětí v Rumunsku, Albánii, Bosně, na Ukrajině a v Barmě.“ Magnus a jeho spolupracovníci se přizpůsobují životním podmínkám

děti. V Libérii usilují o zařazení bývalých dětských vojáků do normálního života a starají se o sirotky. V Rumunsku zásobují děti z ulice jídlem a léky pomocí autobusů.

V jiných zemích pečují o sirotky těch, kteří zemřeli na AIDS, odnímají děti obchodníkům se sexem, starají se o utečence a nakažené děti. Vždy spolupracují s místními partnerskými organizacemi a obcemi.

Zvláště se mi líbí „Back Pack“ projekty. Školní děti v Evropě sbírají staré nebo i nové batohy pro děti v Africe a plní je vším, co děti ve škole potřebují. Tak se děti učí pomáhat svým potřebným vrstevníkům. Bylo již odesláno 30 000 batohů. Je neuvěřitelné, co dobrého stačili vykonat na světě během několika málo let. Ano, láska může mít velmi dlouhé paže a dosáhne až na konec světa.

Ale jak je to možné? Magnus se směje: „Mnoho vykonala ústní propagace a vystoupení v různých zemích. Ve Skotsku hovoříme každou neděli ve třech různých kostelích o naší práci. O těchto projektech před novináři, v kostelích a školních třídách mluvím nejen já. Chodíme do médií, konáme bezplatné přednášky a sbíráme dary. Nemáme žádný aparát ani zaměstnance, ale armádu dobrovolných spolupracovníků. Dějí se malé skutky lásky: od matek, které připravují jídlo, až po globální síť fundovaných lidí znalých mnoha oborů. Nemáme žádné marketingové oddělení. Jen tak mohou děti dostat 98 % darů, které jdou na jejich výživu a zaopatření.

Projekt Mary's Meals propagoval především Craig Lodge House of Prayers při duchovních obnovách, na které chodí nejen lidé z Velké Británie, ale i z jiných zemí. Ti pak doma vyprávějí o Mary's Meals a sbírají dary. „Od počátku byl projekt především dílem modlitby a důvěry k Bohu u lidí, kteří k nám přišli, aby prožili obrácení.“

Magnus stále žije ve skotském Highlandu. „Vytvořilo se zde malé společenství. Centrem našeho společného života víry je Eucharistie. Každá rodina žije ve vlastním domě kolem Domu modlitby. Každý jde za svou prací. Já se starám o organizaci projektu zde v Agryllu. Na mně a moji ženě spočívá pozhánání: společná víra a společná velká záležitost Mary's Meals.“

„Je to obdivuhodná žena a matka,“ vysvětluje Magnus se zářícím zrakem. Je rád, že jeho žena se mohla stát matkou 6 dětí ve věku od 1 do 11 let. Ptám se, zda není hodně na cestách. „Ne více než na začátku. Jaký by to mělo smysl, kdybych se staral o všechny možné děti ve světě, jen ne o vlastní?“ odpovídá mi se smíchem.

Množství bídy, kterou viděl ve světě, nezmenšilo jeho víru. „Měl jsem tolik příležitostí důvěřovat v Ježíše, vidět, jak se stará o nás všechny.“ Prokazuje často až neuvěřitelnou velkodušnost k lidem, kteří přinášejí velké oběti, aby pomohli dětem. „Je to stále stejná historie. My voláme jménem chudých a lidé odpovídají. Tak vidím ustavičně Boha konat své dílo a to posiluje moji víru.“

Naším čtenářům vzkazuje: „Modlete se za toto dílo. Jsem si jist, že všechno je dílem modlitby. Modlete se, abychom vedli toto dílo tak, jak si to Matka Boží přeje. Pak stále poroste a my se dostaneme k mnoha hladovějícím dětem. Mluvte o tom s druhými. Řekněte jim, že za 10 € může jedno dítě dostávat celý rok stravu i vzdělání, což umožní změnu mezi životem a smrtí. Ale takové dílo potřebuje vytrvalost. Nestačí pomoc jen v krajní nouzi. Je nutné vytrvale zajišťovat potřeby dětí, které jsou nerozlučně spojeny s jejich vzděláním a dalším vývojem země. Mary's Meals je prostá odpověď, jak prolomit kruh bídy.“

*Bližší informace na
www.marysmeals.org
Z Vision 2000 - 2/2009
přeložil -lš-*

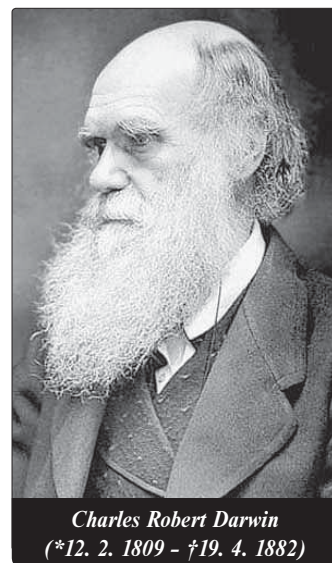
Proč nejsem darwinista

V souvislosti s Darwinovým výročím se objevují ve sdělovacích prostředcích články a relace, ve kterých autoři dokazují platnost Darwinovy „teorie“. Podle ní nové živočišné druhy vznikaly drobnými, postupnými, dědičnými změnami v organech. Tyto změny byly pro organismus výhodnější pro přežití a přirozeným výběrem takovéto organismy v životním prostředí převládly. Přirozený výběr považují současní darwinisté za mechanismus vývoje. Tímto způsobem měl vzniknout i člověk vývojem z opičího prapředka.

Darwinova „teorie“ je v současné době napadána jednak kreacionisty, jednak zastánci Inteligentního programu (IP) (*Intelligent design*). Kreacionisté zastávají názor, že vývoj probíhal a probíhá v rámci druhu, ale druhy jako takové byly stvořeny. Někteří vycházejí z doslovného znění Bible, že svět byl stvořen v šesti dnech. Neuvědomují si, že Bible není přírodopis, a tento názor je snadno darwinisty vyvrácen. Zastánci IP vycházejí ze skutečnosti, že každý jev může být vysvětlen trojím způsobem: 1) pravidelností, 2) náhodou, 3) působením nějaké inteligence. U vývoje se nejedná o pravidelnost; otázkou je, zda mohly nové druhy vzniknout náhodnými změnami.

V čem se darwinisté mýlí

Tvrzení darwinistů, že mechanismem vývoje je přirozený výběr, je nesmyslné, nevědecké a matoucí. Přirozený výběr může pouze vybírat mezi dvěma nebo více možnostmi, ale žádnou novou možnost nevytváří. Přirozený výběr nevytvořil žádný nový druh, žádnou novou rasu, ani novou bílkovinu (enzym). Po objevení, že základem dědičnosti je řetězec desoxyribonukleových kyselin (DNA), které určují pořadí aminokyselin v bílkovinách, mechanismy změn v organech dostaly konkrétní podobu. Známe 4 typy DNA, které se liší bázemi (adenin, guanin, cytosin, thymin). Každá aminokyselina je kódována trojicí těchto bází a přesné pořadí

*Charles Robert Darwin
(*12. 2. 1809 - †19. 4. 1882)*

bázi zaručuje přesné pořadí aminokyselin v bílkovině (enzymu), které je nutné, aby bílkovina byla funkční. Nový enzym, což je nový elementární evoluční krok, může vzniknout jen změnou v genomu organismu, čili v jeho řetězci DNA. Darwinovy náhodné změny mají tedy konkrétní podobu v náhodných změnách v DNA, tj. v mutacích. Změnou jedné báze v jinou může vzniknout jiná aminokyselina a akumulací těchto změn vznikne nový enzym. Tato představa je však neuskutečnitelná. Předně, k náhodným mutacím dochází v celém genomu. Předpokládá se, že jen cca jedna desetina genomu kóduje nějaký životně důležitý enzym; v tom případě každá desátá mutace zasáhne gen kódující takovýto enzym, takže se nenarodí životaschopný potomek a k žádnému vývoji nedochází.

Pracujeme-li s náhodou, musíme počítat s počtem pravděpodobnosti. Jednoduchý enzym

složený z 333 aminokyselin, je kódovaný 1000 bází. Pravděpodobnost, že se nějaký tisícicelenný řetězec DNA seřadí náhodně do požadovaného pořadí bází je $1:10^{600}$, tedy prakticky nulový. I jednoduché enzymatické systémy se skládají z několika desítek enzymů. Zaklínadlem, kterým darwinisté řeší nepravděpodobnost, jsou miliony let, během kterých evoluce probíhala. Téměř všechny živočišné kmeny, které dnes známe, se objevily v období kambria někdy před cca 550 miliony let, během několika desítek milionů let a od té doby se moc nezměnily. V každém případě 500 milionů let je příliš krátká doba, aby se náhodnými mutacemi nebo jinými náhodnými změnami v genomu smysluplně změnilo několik set milionů bází. (Genom psa je 2,4 miliardy bází, genom člověka a lidoopa 3 miliardy bází.)

Jak ošidné je kalkulovat s miliony let vývoje, nám ukáže údajný vývoj člověka. Člověk se měl oddělit od společného předka s šimpanzem před cca 5 miliony let, čili zhruba před milionem generací. Rozdíl v pořadí (sekvenci) bází mezi šimpanzem a člověkem je 5 % bází.⁽¹⁾ (Starší údaje uvádí 1,6 %) 5 % z 3 miliard je 150 milionů, takže by mělo smysluplně, v pětiprocentní části, v zárodečných buňkách, zmutovat v každé generaci 150 bází. To je nesmysl, protože genom všech organismů je neobyčejně stálý a každý organismus disponuje opravnými systémy, které chyby vzniklé při dělení buněk opravují. Kromě toho by mutovaly báze i ve zbylé části, takže by byly eliminovány pochody důležité pro život.

Vznik žádného nového druhu nebyl dosud zaznamenán. (Kříženci dvou druhů rostlin, označené jako nový druh, jsou novým druhem jen papírově.) U vyšších organismů, kdy je generační doba jeden rok, je to pochopitelné, ale ani u mikroorganismů, kde je generační doba několik desítek minut, nebyl za 150 let nový

druh pozorován. Octová muška, vhodný model pro genetiky, je pěstována 50 let v tisících chovech a podrobována vlivům různých mutagenů. Byly připraveny různé odrůdy a zrůdy, ale žádný nový druh a ani nový enzym.

Nemohly-li se organismy vyvíjet náhodně, musíme předpokládat, že vývoj je řízen nějakou inteligencí.

Podvody darwinistů

Všechny důkazy, na základě kterých byl darwinismus akceptován, jsou neseriózními podvody. Hlavním důkazem pro vývoj obratlovců byly kresby E. Haeckla, ve kterých dokazoval, že vývoj embrya člověka opakuje vývoj obratlovců od ryb, obojživelníků, plazů, ptáků až po savce. Haeckel však kresby upravoval, aby vyhovovaly vývojové teorii. I když už jeho současníci poukazovali, že kresby nesouhlasí se skutečností, po celé 20. století byl tento důkaz v učebnicích uváděn a je uváděn dosud^(2,3,4).

Podvody se hemží i důkazy o přechodných formách mezi opicí a člověkem. Lebka nalezená v Piltdownu, určená jako přechodný typ, je podvrh. 30 let byla vystavována, bylo o ní napsáno sto článků a několik set disertací, ačkoliv dogmatem darwinismu nezatižený člověk na první pohled zjistí, že je to podvrh.⁽⁵⁾ (Některá víra uzdravuje, některá zaslepuje.) Člověk nebraský byl zkonstruován na základě nálezu **jednoho zubu pravěkého prasete**.⁽⁶⁾ Člověk javanský z tří zubů, kusu opičí lebky a holení kosti nalezené 15 m od lebky v hromadě jiných kostí.⁽⁷⁾ Fosilie

pekingského člověka se pro jistotu ztratily. Jediná čelist se zuby sloužila ke konstrukci člověka heidelbergského, povýšeného dokonce za nový lidský druh. Stáří fosilie bylo určeno na 700 nebo 400 milionů let (dle libosti) a tento druh byl adoptován na předka lidí žijících v Evropě.⁽³⁾ Celé číslo světově známého časopisu *National geographic* bylo v r. 1999 věnováno konečně nalezenému přechodu mezi dinosaury a ptáky. Jenže o 2 roky později bylo ve vší tichosti zveřejněno, že jde o podvod. Kostra byla složena z části kostry dinosaura a části kostry vyhynulého ptáka.^(8,9)

Stáří fosilií člověka, nalezených v Evropě, určoval na univerzitě ve Frankfurtu prof. R. Protsch. Stáří určil mezi 30 000 a 40 000 roky. Vědcům z Oxfordu tato čísla nesouhlasila s jejich měřeními a přijeli je do Frankfurtu ověřit. Tam zjistili, že přístroj, na kterém měly být fosilie měřeny, nikdy nefungoval a pan profesor si – s vědomím celého kolektivu – čísla vymyslel. Jak se ukázalo, stáří fosilií, až na jednu výjimku, nepřesáhlo 7500 let, a to včetně kostí neandrtálců^(3,10). Před komisí se Protsch hájil, že takto podvádějí všichni. Přesto, že jsou tato čísla vymyšlená, uvádějí se v učebnicích dál, protože se hodí do Darwinovy „teorie“!!!

Proč křesťané nepřijímají darwinismus

Těch důvodů je několik. Logicky myslícímu člověku je jasné, že tak složitý systém, jako jsou živé organismy, nemohl vzniknout náhodou. Darwinismus

je hlavní zbraní ateistů v potírání víry v Boha a zejména komunisté byli jejichi zanicenými stoupenci. Darwinismus dával a stále dává zdůvodnění rasismu, zejména reprezentovanému německým nacismem. Pokud je člověk jen výše vyvinutý živočich, pak pro něj platí stejné zákony jako pro ostatní živočichy, tedy – slovy Darwina – „... vyšší civilizované rasy po celém světě vyhladí bezpočet nižších.“⁽¹¹⁾ Podle této „teorie“ Hitler likvidoval „méněcenné“ rasy a slabší jedince. Darwinismus nedává vysvětlení a zdůvodnění altruismu, lásky k bližnímu, ani nemůže být základem morálky a etiky.

Výzva pro 21. století

Jak probíhala evoluce, nevíme, je však jasné, že nemohla probíhat podle Darwinovy „teorie“. Pokud chceme ve vědě postoupit dále, musíme opustit slepou uličku darwinismu.

Ing. Vladislav Běhal, DrSc.

*Podrobněji na
www.vlbehal.wz.cz*

Literatura:

- (1) Britten R. J.: *Proc. Natl. Acad. Sci.*, 98, 13633, 2002.
- (2) Simpson G. G.: „An Introduction to Biology“. New York, 1965
- (3) Zillmer H.-J.: *Evoluce podvod století*. Knižní klub, Praha, 2006.
- (4) Wells J.: *Darwinismus a inteligentní plán*. Praha 2007.
- (5) Trefil J.: *1000+1 věcí, které byste měli znát*, Praha, 2003.
- (6) Gregory W. K.: *Science*, 66, 579, 1927.
- (7) Gould S. J.: *Natural History*, 12, 1990.
- (8) Zillmer H.-J.: *Science*, 290, 1114, 2000.
- (9) *Nature* 40, 539, 2001.
- (10) *Der Spiegel* 34/2004.
- (11) Megee B.: *The Great Philosopher*, B.B.C. Books, London, str. 247, 1987.

Česká křesťanská akademie, místní skupina Opava ve spolupráci se Slezskou univerzitou v Opavě srdečně zvou na přednášku **PEŇÍZE NEBO ŽIVOT?! • EKONOMIE A ÚDĚL ČLOVĚKA**. Přednáší Prof. ing. Lubomír Mlčoch, CSc. (Karlova univerzita Praha). KDE: přednáškový sál Slezské univerzity, Hauerova ul., Opava. KDY: čtvrtek 14. 5. 2009 v 17 hodin.

Česko-německá dokumentární **výstava černobílých srovnávacích fotografií ZMIZELÉ SUDETY** občanského sdružení Antikomplex je **do 27. 5. 2009** k vidění v **ambitech Lorety v Rumburku**. Výstava je přístupná za 15 Kč od úterý do soboty od 10.00 do 17.00 hod. Opožděná vernisáž výstavy proběhne za účasti autora během III. Loretské noci v pátek 22. 5. 2009 od 21.30 hod. Výstava je založená na jednoduchém principu srovnávání starých fotografií z pohraničí a nových fotografií toho stejného místa dnes. **Kontakt na správce:** Římskokatolická farnost-děkanství Rumburk, Dobrovského nám. 379/11, 408 01 Rumburk 1 • e-mail: fara.rumburk@atlas.cz, internet: www.rumburk.farnost.cz • tel. 724 072 525.

Byl poslán anděl

Ctnost, kterou svatá Panna nejvíce vynikala a ve které ji můžeme nejvíce následovat, je pokora. Je to také ctnost, která lidem dnešní doby nejvíce schází, a to je příčinou mnoha nesrovnalostí i tragédií osobních i společenských. Následujeme svatou Pannu alespoň v její pokoře, vybízí nás svatý Bernard ve svém slavném kázání.

Anděl byl poslán do města Nazaret. Ale ke komu byl poslán? K panně zasnoubené muži jménem Josef.

Kdo je tato vznešená panna, která si zasloužila, aby ji pozdravil anděl?

Jak je pokorná, když má za snoubence obyčejného řemeslníka. Jak obdivuhodné je spojení mezi pokorou a panenstvím! Duše, ve které pokora vede k panenství a panenství vrhá zcela nové světlo na pokoru, se obzvláště líbí Bohu. Ale jakou úctu si zaslouží ta, ve které plodnost oslavuje pokoru a mateřství posvěcuje panenství?

Slyšte, panna, a pokorná panna. Když tedy nemůžete následovat panenství této pokorné Panny, napodobujte alespoň její pokoru. Její panenství je hodno vši chvály, její pokora je však daleko nezbytnější než panenství; jestliže ta první ctnost je pouze doporučena, ta druhá je nařízena, proto je třeba, abyste pokládali za svou povinnost osvědčovat tu druhou jako svou povinnost. Co se týče panenství, o tom bylo řečeno: *Ten, kdo je může zachovat, ať je zachová* (srov. Mt 19,12). Ale o pokoře bylo řečeno: *Jestliže se neobráíte a nebudete jako malíci, nemůžete vejít do nebeského království* (Mt 18,3).

Tak je jedna předmětem odměny, druhá příkázání. Bez panenství se člověk může zachránit, nikoliv však bez pokory.

Kdo nám to říká? Je to svatá, zdrženlivá a zbožná Panna. Jste čistší a zbožnější, než byla ona? Anebo si myslíte, že vaše čistota je Bohu příjemnější, než byla nevinnost Mariina, protože si myslíte, že se můžete líbit Bo-

hu, aniž byste byli pokorní, když ani Maria nemohla být bez pokory, i kdyby byla sebečistější? Ostatně, čím více se vypínáte pro zvláštní dar čistoty, tím více si škodíte, když poskvřňujete svou duši pýchou.

V podstatě by bylo pro vás lepší, abyste nezachovali čistotu, než být neporušení, ale kvůli tomu pyšní. Jistě, není každému dáno, aby zachoval panenství, ale ještě méně je lidí, kteří si zachovali obojí, jsou neporušení i pokorní. Jestliže jste tedy neschopni následovat svatou Pannu v její nevinnosti, následujte ji alespoň v pokoře, a to postačí. Jestliže jste ovšem současně panenští i pokorní, a opravdu takoví jste, pak jste opravdu velicí.

V Marii je ovšem něco ještě obdivuhodnějšího, je to plodnost spojená s panenstvím.

Ve skutečnosti co svět světem stojí, nikdo neslyšel o panenské matce. Ale co se stane, když uvážíme, či Matkou ona je? K jakému stupni pak vystoupí váš obdiv? Nezdá se vám, že už větší ani nemohla být? Není váš názor v této věci podobný Božimu, že nad ženu, jejímž Synem je sám Bůh, není nic vyššího, dokonce ani ne andělské kůry?

Ale není to Maria, která neváhá Pána a Boha andělů nazývat svým Synem, když mu říká: *Dítě,*

proč jsi nám to učinil? (Lk 2,48) Existuje anděl, který by to mohl říct? Pro ně je významnější, a toho si velice cení, že mohou existovat jako duchové bytosti stvořené působením Boží milosti a že se smějí nazývat andělé. Maria ovšem, jakmile se stala Matkou, nazývá s důvěrou svým Synem toho, kterému andělé slouží v majestátu a v úctě.

Bohu se nepřičí být takto nazýván, i když se cítí jakkoliv vznešený, protože evangelista výslovně upozorňuje na to, že *byl jim poddán* (Lk 2,51). On, kdo on? A jim, komu?

Bůh poslouchá člověka, je poddán Marii, a nejen Marii, i Josefovi, kvůli Marii. Říkám, Bůh, kterého poslouchají andělé, kterého poslouchají Knížata a Mocnosti. Ať už věc obrátíte jakkoliv, musíte propadnout úžasu. Jedinou potíží přitom je otázka, co máte obdivovat více, zda vstřícnost Syna, nebo nepřekonatelnou vznešenost Matky.

Pro obojí je tu stejný důvod k úžasu, k obdivování téhož mistrovského díla. Na jedné straně Bůh, který poslouchá ženu, což představuje nikdy nevidaný příklad pokory, a na druhé straně žena, která poroučí Bohu, což je čest, kterou s ní žádná jiná nesdílí. Pochvalně se praví o pannách, že následují Beránka, kamkoliv jde (Zj 14,4). Jak velká musí být vznešenost té, která jde před ním?

Človče, nauč se poslouchat! Vy, kteří jste hlína a prach, učte se shýbat a podrobit se, když Evangelista mluvil o svém Stvořiteli, řekl: *A byl jim poddán*, to znamená Marii a Josefovi.

Zastyd' se, pyšný popeli! Bůh se poníží, a ty se povyšuješ! Bůh se podřizuje člověku, a ty, kterému nestačí, že vládneš nad lidmi, jako jsi ty, jdeš tak daleko, že se chceš stavět proti svému Stvořiteli? Kdybych měl někdy zaujmout takový postoj, kéž by mi byla dopřána ta milost, aby mi Bůh řekl to, co jednou s výtkou pověděl svému apoštolu: *Odejdi ode mne, sata-*

Sandro Botticelli (1445–1510): *Madona s Dítětem, detail*

ne, protože nemáš na mysli věci Boží (Mt 16,23). Ve skutečnosti vždy, když se pokouším poroučet lidem, chci se povyšovat nad Boha, a pak je pravda, že nemám na mysli to, co chce Bůh, protože o něm bylo řečeno: *A poslouchal je.*

Člověče, když nemůžeš kráčet po vznešené cestě panenství, následuj Boha alespoň po dokonalých a jistých cestách pokory, od kterých se ve skutečnosti nemohou odchýlit ani panny, a následuj Beránka, kamkoliv jde. Aby ho mohl následovat, nastoupil hříšník úzkou cestu pokory, bezpečnější cestu než člověk, který ve svém panenství jde po cestě pýchy, neboť zatímco pokora toho prvního očišťuje od poskvrny, čistotu toho druhého poskvřňuje pýcha.

Ale blahoslavená je Maria, neboť jí nescházela ani pokora, ani panenství. A jaké panenství! Takové, že plodnost, místo aby je poskvřnila, ještě je učinila vznešenějším. A jak nesrovnatelná je plodnost, která je doprovázena panenstvím a pokorou.

Existuje něco, co by bylo více hodno obdivu? Co by bylo nesrovnatelnější? Co by bylo jedinečnější? Ostatně velice by mě překvapilo, kdyby tento Bůh, kterého nám odhaluje Písmo svaté a který se nám ukazuje jako obdivuhodný ve svých svatých, se nepřekonal, právě pokud jde o vlastní Matku. Ó, vy ženatí, dbejte na čistotu ve svém porušeném těle; a vy zasvěcené panny, obdivujte plodnost Panny. Konečně, my všichni lidé, obdivujme pokoru Matky Boží.

Vy, svatí andělé, vzdávejte úctu Matce svého Krále, vy, kteří se klaníte Synu naší Panny, který je současně vašim Králem, který je Zachráncem našeho rodu a Stavitelem vašeho Města. Prokazujme všichni Bohu, tak pokornému mezi námi a tak velkému mezi vámi, slávu, která mu náleží. Jeho velikosti buď čest a chvála na věky věků. Amen.

*Podle Minute mit Maria
Překlad -lš-*

Hledání přístřeší v našich dnech

Bylo to v září 2008. Právě jsme na naší misijní stanici v Kamenogorsku umývali po obědě nádobí, když někdo zaklepal na naše dveře. Otevřeli jsme a k velkému překvapení jsme spatřili mladou kazašskou ženu, která držela v náručí malíčkové děťátko.

Nikdy předtím jsme tuto ženu neviděli. Začala ihned vyprávět: „Jdu k vám přímo z porodnice. Prosím vás, pomozte mi, nemám nic pro svoje dítě!“ Při těch slovech nám ukázala svoje novorozené dítě v růžové peřince, na hlavě mělo čepičku a jinak bylo zavinuté jen do staré pleny. I přes chudobu, která tu panuje, tak ubohé děťátko jsme ještě neviděli.

Mladou maminku – muslimku – jsme pochopitelně pozvali dovnitř. Sestra Anděla vzala opatrně z její náruče děťátko a matku zavedla do kuchyně, kde se musela nejdříve uklidnit, aby nám mohla všechno po pořádku povědět.

Jmenuje se Julie, má 26 let, žije v našem městě a je bez práce. Před čtyřmi dny porodila svoji malíčkou Albinu. Ale když ji po dvou dnech propouštěli z nemocnice, s těžkým srdcem tam své novorozené dítě zanechala. Důvodem bylo drama, jaké se v Kazachstánu odehrává v rodinách stále častěji.

„Neměla jsem pro svoje děťátko vůbec nic, ani postýlku. Nic! Neuměla jsem si představit, jak se o ni postarat. Můj muž ode mne odešel již před několika měsíci.

Býval denně opilý a bil mě. Když se dověděl, že čekám dítě, řval na mě: „To je tvůj problém, ne můj!“ Potom odešel a já jsem zůstala sama.

V nouzi jsem prosila o přístřeší u svých příbuzných, ale nikdo mě nechtěl ani vyslechnout. Nakonec mne a mého šestiletého syna přijala moje matka v malém

pronajatém bytě. Její příjem vystačí sotva na nejdůležitější potraviny a nájem. Protože nemám v pořádku papíry, věděla jsem, že stát mi přidavky platit nebude. A protože jsem byla bez prostředků, nezbývalo mi nic jiného než nechat dcerušku státu.

Julie se svou holčičkou Albinou

Ale když jsem se z nemocnice dva dni po porodu vrátila do matčina bytu sama, stále jsem jen plakala a myslela jsem na malíčkou. Nemohla jsem snést, že jsem opustila své vlastní dítě. Uplynuly dva hrozná dny a dnes ráno jsem se rozhodla. Vstala jsem a šla do nemocnice, šla jsem si pro svoji Albinu, i když jsem neměla potuchy, co bude dále. Nemocnice byla ještě zavřená, když jsem tam brzy ráno přišla. Chodila jsem sem tam před vchodem, plakala a čekala. Když konečně otevřeli, doslova jsem utíkala na porodnické oddělení. Lékaři a sestry byli rádi, když mě uviděli, a na moji prosbu před mýma očima roztrhali papíry, kterými jsem dítě ode-

zdala k adopci. A tak jsem tu stála s dítětem zabaleným jen do plenky a peřinky, a vůbec jsem nevěděla, co dělat, až jsem si vzpomněla na radu jedné sousedky: – Obrát se na katolickou církev, tam ti pomohou! – A tak jsem před hodinou odešla z nemocnice a přišla rovnou k vám. “

Mezitím se malé kazašské děťátko vystříдалo u všech sester. Nejdříve jsme Julii poděkovali, že se rozhodla pro svoje dítě, potom P. Martin Albinu požehnal a my jsme mezi dary dobrodinců vyhledali všechny potřebné věci. Mladá žena byla tak dojatá, že spontánně prohlásila: „Svoji Albinu nechám pokřtít ve vaší církvi!“

Takový pochopitelný výraz vděčnosti by sám zdaleka nebyl dostačujícím důvodem ke křtu, ale již brzy jsme konstatovali, že Julie to myslí vážně. Už několikrát byla na křestní přípravě a prohlásila: „Chci pro svoje dítě tuto ochranu křtu.“ Pro muslimku je to velmi neobvyklé, protože u muslimů se může takový postup chápat jako zrada a dokonce by ho mohli i trestat. Ale Juliini příbuzní o ni na štěstí nejeví žádný zájem. Julie si našeho přátelství velice váží. Pozvala nás k sobě. Mohli jsme při první návštěvě konstatovat, že kromě věcí, které jsme jí dali, neměla pro děťátko opravdu nic...

*Misionářky Rodiny
Panny Marie*

Z Vítazstvo srdca 65/2008

POPRAVY NA VELKÝ PÁTEK

Islámští teroristé na Filipínách usekli na Velký pátek hlavu dvěma křesťanským rukojmím. Jedná se o jednoho Itala a jednoho Švýcara. Teroristé usilují o zřízení islámského státu podle iránského vzoru. Na Filipínách 83 % z 83 mil. obyvatel tvoří katolíci. K islámu se hlásí 4,6 % obyvatel.

BOLÍVIE

V Bolívii došlo k atentátu na dům kardinála Julia Terrazase. Neznámí pachatelé hodili na vchod budovy dynamit. Kardinál nebyl v tu dobu v budově, která je značně poškozena. Biskupové vyzvali bezpečnostní orgány, aby celý případ důkladně vyšetřily, a odsoudili všechny akty násilí a terorismu.

Kath-net

Pán Ježíš o svých kněžích

PAPEŽ, KARDINÁLOVÉ, PASTÝŘI A KNĚŽÍ TVOŘÍ
JEDNU JEDINOU BOŽSKOU REALITU

Láska, jednota, to je to, co věčný Velekněz, milující Srdce Boha-Člověka, horoucně očekává od svých kněžích.

Ďábel usiluje o narušení jednoty a o oslabení, Duch Svatý usiluje o jednotu, aby upevnil pouta otcovská, synovská, bratrská, z jejichž zozbití pramení tolik zla v mé Církvi... Jestliže Já jsem jeden v Trojici, proč moji pastýři a kněží nemají mezi sebou jednu duši, proč nemají jeden způsob pohledu, aby Mi vzdávali slávu jako jedno srdce v mém Srdci?

Když jsem si vybral své kněze mezi jinými lidmi, modlil jsem se za ně zvláštním způsobem před svou smrtí a moje prosba neustala a neustane až do konce světa.

Obětoval jsem se jako Oběť zcela zvláštním způsobem a žádal jsem Otce, aby je zachoval v mé lásce. Moje láska je sjednocující. Jestliže chci, aby lidé milovali jeden druhého, jak bych mohl nechtít především, aby se mezi sebou milovali moji kněží, abych si v této vybrané a vyvolené skupině nemusel stěžovat na nenávisť, nesvornost, rozdělení, neshodu názorů a citů, na všechny tyto ubohosti, které zchlazují, zvlažňují, rozdělují srdce?

A jestliže toto všechno je pro moji Církev strašné zlo, které může vést až k rozkolu, je to pro mé srdce ještě bolestnější, je to proto příčinou největšího utrpení, protože to protřečí mému přikázání: *Milujte se navzájem*. Chtěl jsem tato slova adresovat především svým kněžím, kteří jakožto lidé nejsou zbaveni lidských vášní.

A jestliže jsem řekl, že podle toho se pozná, že jsou moji, budou-li mít lásku jedni k druhým, když duše zjistí, že zde tento cit schází, že není me-

zi nimi vřelosti, svět to pohorší a nepozná na nich, že jsou moji.

Naléhám a budu naléhat vždy na tuto Jednotu Trojice, na tuto jednotu, která je láska, která je poutem skrze Ducha Svatého.

Je přirozené, že Já i moje Církev naříkáme nad tímto rozdělením mezi mými, které je pří-

nou tak velkého a tak hlubokého zla, jehož rozsah mohu změřit jen Já. Co má znamenat život podle světa, když moji kněží nejsou z tohoto světa, nemají být jako svět, nemohou následovat zásady tohoto světa, nesmí se světem nakazit. A ze světa pochází tolik věcí, tolik vášní a neřestí, od kterých by měli být moji kněží na hony vzdáleni!

Já sám ve své nekonečné lásce ke svým kněžím představuji je Otcí, že nejsou z tohoto světa, ale jsou moji; že svět je nesmí strhnout, že tento nepřítel nesmí vstoupit do kněžských srdcí. A svět, to jsou rozdělení, nesvornost, lidské ohledy, závisť, hledání sama sebe a vzájemné vzdalování srdcí.

Papež, kardinálové, pastýři a kněží, celá církevní hierarchie tvoří jednu jedinou božskou skutečnost, Petrovu skálu, skalní útes, o který se tříští vlny světa a nepřátel. Ale tento blok musí být jeden, nesmí se rozpadat, v tom je jeho síla proti peklu, obrana jednoty spolu s Jednotou Trojice.

Nechci, aby se tato kompaktní skála rozdrobila v nic; nechci, aby tato jednota srdcí v jednom

jediném Srdci, v mém Srdci, byla nedokonala.

Kéž by poznávali, co to je jednota, co v sobě jednota obsahuje, čeho je schopna Jednota Trojice v mé Církvi! Jak velice miluji jednotu! Protože Bůh je jednota, jednota je láska a všechno to, co se vzdaluje od jednoty, od lásky, to mi nepatří. Jaké podvody musím na tomto poli oplakávat!

Především v mé Církvi všechna vůle a všechna zdání musí být ve shodě s papežem, protože v něm jsem Já, on představuje Mne! V Katedře svatého Petra je neomylně přítomen Duch Svatý ve všem, co bylo ustanoveno.

Mezi hierarchií a ostatními pastýři musí převažovat většina, jejíž názory jsou ve shodě s názory papeže. Rozhodující kritéria, i když jsou svatá a vyslovená v dobré víře, se musí sklonit pokorně před názory druhých, protože Bůh žehná učenlivosti a podřízenosti a hojně odměňuje ctnost.

Není možné, aby všechny názory byly totožné, protože jsou lidské; ale víra je jedna, poslušnost k papeži je jedna, nauka evangelia je jedna, láska je jedna a Trojice je jedna a objímá všechny, všechny spojuje skrze Ducha Svatého a působí, aby všichni byli přetvořeni ve Mne.

Já určuji Centrum Církeve, jsem jeden v papeži, jeden v každém kardinálu a biskupovi, jeden v každém knězi a všichni jsou ve Věčném veleknězi s jedním srdcem, jednou duší, jednou vůlí v mém Otcí, jedna věc v Jednotě Trojice. Jestliže o tom mluvím, je to proto, že je důležité, aby se o tom mluvilo.

Často schází jednota v episkopátu, jednota mezi kněžím a jejich pastýři, mezi pastýři a je-

jich kněžím, ne vždy zevně, ale vnitřně. Nicméně co Mě nejvíce zraňuje, je vzájemná nejednota mezi pastýři: protikladnost názorů, lidský ohled, nedostatek pokory, přílišná nezávislost, tj. pýcha, která v mnoha situacích nedovoluje, aby se srdce v upřímnosti setkávala.

Je nezbytná jednota, je nevyhnutelně potřebná radikální změna, nejen vnější, ale vnitřní, to je to, co očekávám, v co doufám, po čem nesmírně toužím; změna hluboká, nikoliv povrchní, svatá a pokorná předsevzetí, svěřená mému velkému milosrdenství. Všechno to, co jsem udělal, je dobré. Jestliže trestám, je to proto, abych odpouštěl, jestliže dopouštím zkoušky, je to proto, abych odměňoval, jestliže někoho obětuji, je to proto, abych ho korunoval.

Chci velký slib lásky samotné Lásce v Duchu Svatém skrze Marii. Jsem Láska, jsem Dobrota, jsem Milosrdenství, jsem Spasitel, který právě dává každému národu lekcí lásky, aby jeho Církev znovu rozkvetla, očištěná od každé poskvrny, zúrodněná a nová ve svých kněžích přetvořených ve Mne.

Jednotu, jednotu! Tato jednota je moje podstata, kterou chci nacházet v biskupech a kněžích na celém světě.

Moje uši nejsou hluché k volání těch, kteří jsou moji; ale Církev má vždy potřebu očišťování; potřebovala odčinění a mučednictví. Ale moje Srdce je zde, moje pohledy jsou zde, nesu svou mesiánskou Církev ve své duši se všemi jejími údry, které miluji s něžností matky. Ale chci její dobro. Chci odhodit pryč všechno, co je prázdné. Oddělit zrna od plev, chci ji obnovit až do základů, dát jí injekci větší lásky, jednoty a dobrotivosti. Chci ji zasvětit čistou a neporušenou skrze Marii Duchu Svatému, který bude královat v tomto národě, který si zvolila Maria i Já.

Moje Církev se svými pastýři a s kněžím přetvořenými

ÚPADEK EUCHARISTICKÉ ÚCTY

Jihoafrický arcibiskup z Johannesburgu Buti Traghale si trpce stěžoval na úpadek při slavení Eucharistie. Kostely jsou jako tržiště a zcela se vytratila úcta k posvátnu. Mnoho věřících už vůbec nezachovává ani hodinový půst před svatým přijímáním. Do kostela vstupují jako do obchodu.

Kath-net

ve Mne obnoví svou horlivost, svěžest a radost a plody dobra budou větší než plody zla. Triumf korunuji mučedníci, úsilí, oběti. Já budu ve svých kněžích jejich největší odměnou (CC 336-347).

Je povinností pastýřů zachovat jednotu

Jak a kdy bude zažehnan tento nedostatek jednoty? V den, kdy moji pastýři a kněží budou přetvořeni ve Mne. V ten den zcela pochopitelně a správně budou vidět věřící v pastýřích a představených Mne. Když budou vidět kněží Mne v těch, kteří přikazují, bude pro ně snazší růst ve víře, kterou mají vždy mít. A kněží s pastýři a pastýři s kněžímí mezi sebou budou tvořit jediného Ježíše: budou se respektovat, budou se milovat díky jednotě, kterou budou mít ve Mně a se Mnou v mém Otci a v Duchu Svatém, tj. díky Jednotě Trojice budou jedno srdce a jedna vůle.

Pastýři budou vidět Mne v kněžích přetvořených ve Mne a kněží budou vidět Mne ve svých pastýřích. Budou je milovat, jako bych to byl Já, a budou je poslouchat, jako by poslouchali Mne.

Každý pastýř bude nazírat Mne ve svých bratřích a každý kněz Mne bude spatřovat v jiných kněžích, nikoliv vírou, kterou od nich vyžadují, ale viditelně a reálně, skrze přetvoření každého z nich ve Mne.

Tak jako Já jsem reálně přítomen v každé posvěcené Hostii, i když trvají její způsoby, tak toužím, aby všichni moji kněží byli hostie v ciboriu mého Srdce: všichni si rovni, všichni svatí, všichni čistí, zbožštění a plní Ducha Svatého. Ba co více, chci, aby všichni byli jedno, jako Já v množství hostií nepřestávám být jeden z důvodů mé jednoty.

Jak velká je jednotu hostií, které tvoří jednu podstatu! Rozdělení způsob se ve Mně ztrácí! A tak chci, aby to bylo u mých kněží: aby byli jedno v mé podstatě, která utápí tvora ve Stvo-

řiteli skrze dokonalé přetvoření ve Mne, abych v nich zůstal Já, živý a skutečný, v jejich spolupráci působil zevně i vnitřně, abych působil obrácení a spásu.

Jestliže někteří kněží jsou ve Mne přetvořeni a jiní ne, ti první musí mít pro ně pohled lásky a sladkosti, musí napravovat a odpouštět, radit, dokonce i trpět pro ty, kteří nejsou přetvořeni ve Mne. Jejich úkolem je prosit, prosit Otce, žádat, naléhat, obětovat se, protože modlitba spojená s obětí dosáhne všeho.

To je poslání, které mají svatí pastýři vůči kněžím, stejné, jako bylo moje. A to je poslání lásky, ke kterému jsou zavázáni kněží přetvořeni ve Mne ve vztahu ke svým bratřím: poslání lásky, lásky, která napravuje s cílem lásky spasit je.

Další velice důležitý bod: jestliže kněží mají povinnost přivádět duše ke spáse, obětovat se za duše, mají ještě větší povinnost poskytovat svým spolubratřím všemi možnými způsoby za všech okolností, příhodných i nepříhodných, nezbytnou pomoc pro jejich posvěcení.

Jestliže kněží mají vůči všem duším povinnost předcházet zlu, čím více to musí dělat ve své vlastní kněžské rodině: pro ty, kteří jsou s nimi jedné krve, pro

své bratry v kněžství. V tomto směru existuje smutná nedbalost, nad kterou pláču!

A nejen pastýřů se týká povinnost držet ruku nad kněžímí, kteří zbloudili, ale platí to i pro jejich spolubratry všemi možnými prostředky. Nemají-li jiné, ať se utečou k modlitbě a pokání, ať volají k nebi, aby potřešli Zlého a vytrhli mu kořist. Nezáleží na tom, když svět neví, kdo zachránil kněžskou duši.

Biskupové, faráři, představení na jakémkoliv místě musí zpytovat svědomí a rozhodnout se pro větší starostlivost a bdělost nade vším, co není v tomto směru v pořádku. Mají-li podezření, že není něco v pořádku u kteréhokoliv z jejich kněží, ať dělají všechno, aby zamezili a vyřadili příležitost k hříchu. Pro pomoc lásky v těchto případech je potřebnější božská moudrost než lidská. Je třeba všechno přikrýt láskou a použít největší možné diskretnosti a smířlivosti, jaká existuje. To je způsob, který nejvíce podmaňuje srdce.

Otec vždy slyší svého Syna a s láskou ho vyslyší. Donucen láskou ke svému Synu poskytně mu všechno, oč žádá, až k seslání Ducha Svatého na svět.

Nuže, jestliže kněží budou druhým Mnou, můj Otec bude

v nich vidět Mne a neodepře jim nic z toho, oč budou žádat. A mají od něho žádat především posvěcení a spásu kněží, kteří zbloudili, kněží prostopáasných, světáckých, vlažných.

Kněží, jak jsem řekl svému Otci, nejsou z tohoto světa. Proto jsem pro ně vyprošoval tolik milosti; ale aby na ně tyto milosti sestoupily, je třeba je vytrhnout ze světa, odejmout svět z jejich srdcí.

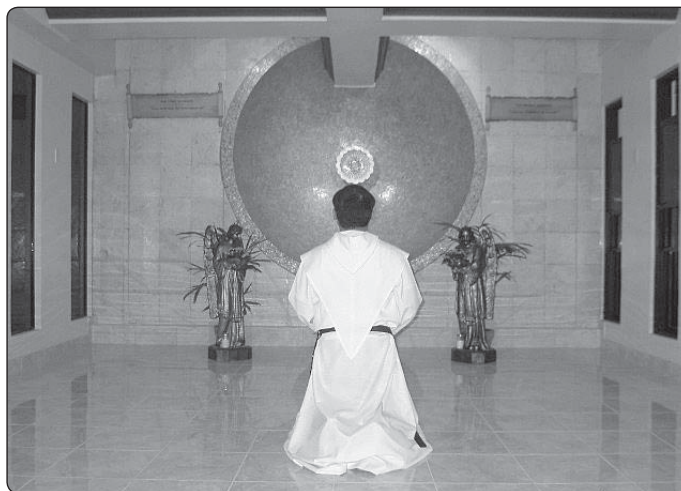
Proto velice doporučuji svým pastýřům a kněžím, aby se přetvořili ve Mne, a doporučuji jim lásku k mým kněžím, kteří o to nechtějí usilovat, kteří se nezabývají svou dokonalostí a vidí v tomto mém požadavku jen zbytečné přehánění, které není nutné pro plnění jejich poslání a pro jejich spásu.

Co je horšího, vyskytne se i takový, který se postaví proti této dokonalosti a svatosti s výmluvou, že ne všichni jsou svatý Pavel. Ale měli by jím být, protože všichni moji kněží jsou vyvolené nástroje, všem jsem dal povolání apoštolů a nezbytnou milost stavu, aby dosáhli velmi vysoké dokonalosti.

Nesmí klást překážky mým záměrům s jejich dušemi: ať naplní své poslání na zemi; ať jsou dokonalí, jako je dokonalý můj nebeský Otec, jinak nebudou schopni odvést míru, kterou můj Otec požaduje, ani nebudou mít onen svatý a čistý vliv, který získává duše, pokud se nepřetvoří ve Mne a neopustí definitivně hřích, nebudou praktikovat ctnosti a přijímat dary, které Duch Svatý zdarma uděluje těm, kteří se k němu přibližují, a těm, kteří horoucně touží utéci se do jeho Stínu a přijmout jeho plodnost vlastnit ho. (51, 347-357)

(Pokračování)

*Z knihy
Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 400-407
Přeložil-lš*

VELIKONOČNÍ RADOST - dokončení ze str. 2

(15,3-8), kde Apoštol jako odpověď korintské obci, která paradoxně vyznávala zmrtevýchvstání Krista, ale popírala vzkříšení z mrtvých - naši naději, předává věrně to, co on, Pavel, přijal od prvního apoštolského společenství o smrti a zmrtevýchvstání Páně. Začíná takřka kategorickým tvrzením: *Chci vám, bratři, vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Ona vás vede ke spáse, když se jí držíte přesně tak, jak jsem to kázal; jinak jste uvěřili nadarmo* (15,1-2). Připojuje ihned, že jim předal to, co sám přijal. Pak následuje perikopa, kterou jsme slyšeli na začátku našeho setkání. Svátý Pavel představuje především Ježíšovu smrt a přidává v tomto tak prostém textu k zprávě, že *Kristus zemřel*, dvě vsuvky. První vsuvka je: *zemřel za naše hříchy*, a druhá *ve shodě s Písmem* (v. 3). Tento výraz *ve shodě s Písmem* klade událost Pánovy smrti do vztahu s dějinami starozákonní smlouvy Boha s jeho lidem a dává nám pochopit, že smrt Božího Syna patří k pokladu dějin spásy, a také nám dává pochopit, že tyto dějiny dostávají touto smrtí svoji logiku a svůj pravý význam. Až do tohoto momentu zůstávala Kristova smrt jakoby hádanou, jejíž výsledek byl zatím ne-

jistý. Ve velikonočním tajemství se naplňují slova Písma, tzn. tato smrt, uskutečněná *ve shodě s Písmem*, je událostí, která v sobě nese logos, logiku: Kristova smrt dosvědčuje, že Boží Slovo se stalo až na dno „tělem“, lidským „příběhem“. Jak a proč se tak stalo, pochopíme z jiné vsuvky svátého Pavla: *Kristus zemřel pro naše hříchy*. Těmito slovy Pavlův text jako by přejímal obsah Izaiášova 4. zpěvu o Božím služebníkovi (srov. Iz 53,11-12). Boží služebník - tak praví text - *vydal sám sebe na smrt, nesl hříchy mnohých a přimlouvou za nevěrníky* mohl dosáhnout daru smíření lidí mezi sebou a lidí s Bohem. Jeho smrt je tedy smrtí, která učinila konec smrti; cesta Kříže vede ke Vzkříšení.

Důkaz mesiánského poslání

Ve verších, které následují, se Apoštol zastavuje u Pánova zmrtevýchvstání. Říká, že *Kristus vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem*. Říká znovu *ve shodě s Písmem!* Nemálo exegetů vidí ve výrazu *vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem* význam, který je ohlasem toho, co čteme v žalmu 16, kde Žalmista prohlašuje: *Nezanechal jsi můj život v podsvětí, nedopustils, aby tvůj věrný zakusil porušení* (v. 10). Je to jeden ze starozákonních tex-

PAPEŽ DO ABRUZ

Biskup města Aquila, postiženého katastrofálním zemětřesením, oznámil, že Benedikt XVI. navštíví toto místo pravděpodobně 1. května. O Velikonocích poslal papež postiženým malé dárky. Obyvatelé ve stanech a provizorních příbytcích jsou potěšeni konkrétními projevy solidarity z Itálie i zahraničí, které jim umožňují i v tragických okolnostech prožít něco z velikonoční radosti.

Záchranářům se podařilo zachránit z několikaposchoďové těžce poškozené budovy na Dómském náměstí převážnou část dómského pokladu. Zničeny však byly některé obrazy. Zachráněné předměty budou zatím uloženy v Římě.

Tricet hodin trvalo, než se záchraným jednotkám podařilo vysvobodit z trosek jednu starou ženu ve věku 98 let. Krčila se v malém koutě zřícené budovy a čas si krátila pletením. „Já jsem pracovala,“ řekla záchranářům.

Kath-net

Pravda nestárne

Vědecké knihy obsahují mnoho správných věcí, které se od pravdy liší tím, že zestárly. *Pravda nestárne*, protože Bůh je pravda. Boží slovo je evangelium. Proto je křesťanství nečasové jen tehdy, kdy doba odmítá pravdu.

Při žádné duchovní činnosti není vztah k práci tak málo spojen s modlitbou jako v moderní přírodovědě.

Vědci potřebují modlitbu jiných prosebníků, aby viděli, co dělají, a nejen to, jak to dělají.

Potřebují modlitbu druhých, aby se jejich srdci dostalo osvětlení a aby se sami při práci modlili.

Bez modlitby zůstávají takovými lidmi, o jakých píše 13. kapitola Knihy moudrosti: *Blázní od přírody jsou všichni lidé, kterým nebylo dáno znát Boha. Ze všeho dobrého, co mají před očima, nedokázali poznat Toho, který je, a z pohledu na dílo nerozpoznali Tvůrce... Nelze je omluvit, neboť jestliže dokázali tolik*

poznat, že byli schopni probádat svět, jak to, že nenašli také Pána těchto věcí?

Je to proto, že ke zkoumání přírody je zapotřebí té největší odvahy, jaké je člověk schopen, a to je odvaha k pokoře. Tam, kde schází pokora, není odvaha. Pýcha, která chce všechno udělat sama ze sebe, nechce mít v nebi žádného Otce. Je to ten nejstarší, první hřích: Chtít být jako Bůh.

Velikost vědce spočívá v tom, co zbude, když se odejme jeho věda.

Teprve až začnou vědci opět žasnout a modlit se, budeme mít vědu, která náš život neohrožuje, ale chrání, tedy *až se obrátí a budou jako děti*, až dosáhnou toho, oč prosí básník Novalis:

„Jen dítě může patřit na Tvou tvář a důvěřovat Tvoji přítomnosti. Proto zruš pouto věku a učíš mě svým dítětem.“

tů, který byl u prvotních křesťanů často citován jako důkaz Ježíšova mesiánského charakteru. Protože podle židovské interpretace porušení začínalo po třech dnech, slovo Písma se naplňuje na Ježíši, který vstává třetího dne, dříve, než začalo porušení. Svátý Pavel, který věrně předával nauku apoštolů, zdůrazňuje Kristovo vítězství nad smrtí skrze tvořivou moc Božího Slova. Tato Boží moc přináší naději a radost: a to je nakonec osvobozující obsah velikonočního zjevení. Ve Velikonocích zjevuje Bůh sám sebe a moc trinitární lásky, která ničí destruktivní síly zla a smrti.

Draží bratři a sestry, nechejme se osvítit září zmrtevýchvstálého Pána. Přijímejme jeho evangelium s vírou a velkodušně lněme k němu, jak to učinili vyvolení svědci jeho zmrtevýchvstání; jak to udělal o několik let

později svátý Pavel, který potkal božského Mistra mimořádným způsobem na cestě do Damašku. Nemůžeme si podržet jen pro sebe zvěst o této Pravdě, která mění život všech. A s pokornou důvěrou prosme: „Ježíši, který jsi svým zmrtevýchvstáním anticipoval naše zmrtevýchvstání, věříme v Tebe!“ Rád bych zakončil aklamací, kterou s oblibou opakoval Silvan z hory Athos: „Raduj se, má duše. Velikonoce jsou stále, protože zmrtevýchvstálý Kristus je naše vzkříšení!“ Kéž nám Panna Maria pomáhá rozvíjet v nás a kolem nás toto klima velikonoční radosti, abychom byli svědky Boží Lásky v každé situaci našeho života. Ještě jednou dobré Velikonoce vám všem!

Bollettino Vaticano
15. dubna 2009

Mezititulky redakce Světla

nás nemožné dívat se na Marii a nevidět její nesmírná privilegia, dary a vznešenost, kterou jí Bůh vzhledem k jejímu poslání obdařil, nesmíme zapominat, že všechny tyto milosti jí Bůh udělil především proto, že v ní našel opravdovou a vytouženou nepatrnou služebnici. Maria už předtím, než dala souhlas k božskému mateřství, byla dokonale takovým tvorem, o jakém Bůh od věčnosti snil jako o svém *obrazu a podobnosti*. Pokora nepatrné služebnice přivolávala pohled Pána, protože když na ni shlédl a naplnil ji milostmi, její pokora tím nejen neutrpěla, nýbrž naopak se ještě prohloubila. Neměli bychom se domnívat, že Pán si Marii tak svrchovaně vyzdobil jen pro sebe, aby měl nejdokonalější Matku. Samo toto největší privilegium – být Matkou samého Boha – bylo odpovědí na její nejdokonalější pokoru. Maria je nejnázornější případ, jak se stát užitečným podle obecně platné zákonitosti, že Bůh může se svým tvorem *udělat velké věci* jen do té míry, do jaké se u něho setkává s opravdovou pokorou. Je to Mariina pokora, která způsobuje, že vším, čím byla vyznamenána, i vším, co koná, tak dokonale oslavuje Boha, jak to nedokážou ani všechny sbory andělů. Pokora je nezbytná „přísada“ jakékoliv jiné ctnosti.

Zcela v rozporu s koncilními dokumenty však k trendům představovaným jako údajný požadavek pokoncilní obnovy patří kritika mariánské úcty. „Usměrnění“ mariánské úcty se zdůvodňovalo jednak nepřiměřenými ohledy na odloučené bratry, jednak neopodstatněnými obavami, aby se Panně Marii nevzdávala úcta na úkor úcty k Božímu Synu. Projevilo se omezení úcty k Matce opravdu vzrůstem úcty k jejímu Synu? Jsme svědky úplného opaku. Kritický nedostatek úcty se projevuje dokonce tam, kde by

se měla úcta projevovat měrou nejvyšší, a to je v osobním styku se Spasitelem v Nejsvětější svátosti. Začalo se už otevřeně hovořit o tom, že reforma liturgie bude potřebovat reformu, protože se v ní projevuje deficit posvátna. Posvátnu u člověka odpovídá postoj úcty a postoj úcty předpokládá onu výše zmíněnou pokoru. Bude třeba se vrátit k takovým prvkům a projevům, kterými se vědomí posvátna probouzí a žíví. Až nám jednou seriózní církevní historikové objektivně zmapují průběh a kořeny úpadku náboženského a církevního života, který nastoupil v kdysi hluboce katolických zemích v druhé polovině dvacátého století, uvidíme zcela jasně, že předvojem a průvodcem tohoto úpadku je opomíjení mariánské úcty. Ať už teoretické a „teologické“ důvody takové vlny byly jakékoliv, můžeme zcela bezpečně říct, že konkrétně za nimi stojí především záškodník Had, který by se rád vymanil zpod Mariiny paty. To, čeho se musíme dnes vážně obávat, není tedy přemíra mariánské úcty, ale její vážný nedostatek. Bez upřímné úcty k nebeské Matce nám schází podstatný rys, kterým se musíme vyznačovat a bez kterého nevejde do Božího království: nejsme opravdu *maličci* a nemáme nezbytnou pokoru. K naplnění požadavku *být jako maličci* nemůže vést spolehlivější a kratší cesta než vrátit se do náruče a na klín své Matky.

My však Pannu Marii nevyhnutelně potřebujeme z dalších důvodů: jako Prostřednici všech milostí a jako dokonaly příklad praktické pokory. Skutečnost, že Maria je pro nás lidi Prostřednicí všech milostí, není výmysl ani teologů, ani zbožných mariánských ctitelů. Je to funkce, pro kterou sám Bůh Marii stvořil a Syn Boží vyvolil. Tak jako je zcela mimo naši kompetenci rozhodovat o tom, jakou cestou má Boží Syn sestoupit

z Otcova lůna, aby se stal jedním z nás, a určovat mu způsob, jak nám vrátit ztracenou důstojnost Božích dětí, tak je také zcela mimo naši kompetenci rozhodovat o tom, jakým způsobem nám má zprostředkovat ovoce své výkupné cesty a oběti. Jestliže chtěl výhradní správkyni všech těchto milostí učinit svou Matku, může se jen blázen domnívat, že způsobí Bohu radost a čest, když jeho nejsvětější a vyvolenou Prostřednici prostě odmítne, obejde a bude se domáhat, aby si všechny Boží dary mohl u něho vyzvedávat osobně. V diskuzi o tom, zda skrze Marii, nebo bez ní, nehrají hlavní roli teologické důvody. Ve skutečnosti je to spor pokory a pýchy. Co je pokornému srdci zcela jasné, to pyšný rozum velmi těžce chápe.

Po Božím Synu není v celém nebi dokonalejšího vzoru pokory než Maria. Její pokora má významný vnější projev: ona slouží druhým. Maria o sobě v evangeliu mluví dvakrát a v obou případech nenazývá sama sebe jinak než *služebnicí*. Je to služebnice, která opravdu celým svým životem nesleduje nic jiného než *sloužit*, a to jak Bohu, tak lidem. Její pokora se konkretizuje v lásce. Svou pokornou služebností slouží Bohu jako nástroj, jímž Bůh rozdává svá dobrodiní lidem. Projevy Mariiny služebnosti, kterou nám poprvé zdokumentoval očitý svědek Jan na svatbě v Káně, se od té doby nikdy nezastavily. A ať se na to dívají antimariánští skeptici jakkoliv kriticky, všechny země, kam vstoupila pravá víra v Ježíše Krista, jsou doslova posety tisíci památníky, ke kterým se pojí zcela konkrétní historie zcela konkrétní pomoci Matky Boží jednotlivcům, místům nebo celým národům. Prameny a doklady o tom vyplňují celé knihovny.

Mariina služebnost jako základní životní postoj výrazně kontrastuje s tvárností tohoto světa, ve kterém nyní zdomác-

něl zcela opačný životní styl. Stojí tu proti sobě zcela zřetelně duch lásky a duch sobectví, království Boží a království Satana. Stejně protikladné je také jejich ovoce: do očí bijící je kontrast mezi díly a plody křesťanské lásky a solidarity a mezi ovocem sobecké pýchy, která vyhloubila katastrofální propast mezi světy bohatých a chudých a provokuje útoky na jediné základy samotného lidství, jakými jsou manželská láska mezi mužem a ženou a opravdové rodinné prostředí. Sociologové, psychologové, ekonomové a politici nám budou současné krizové stavy vysvětlovat nejrůznějšími faktory a vlivy, ale sotvakdy přistoupí na to, že existují také důvody, které „nejsou jen z tohoto světa“, že takto vypadá společnost, ve které má volné pole působnosti Nepřítel Boha a člověka.

Je posláním mariánských ctitelů pečlivě chránit a rozšiřovat místa, kde nevládne Had, ale Žena oděná sluncem, rozmnožovat a následovat takové Marii inspirované příklady, jaké dávají světu např. Magnus Barow (str. 4) nebo skromné misijní sestry Rodiny Neposkvrněné v Kamenogorsku (str. 9). Jsou to příklady, jak dobrotivá nebeská Matka činí i ze svých dětí to, čím sama je: *prostředníky* Božích milostí, aby se stali jako ona pro druhé *potěšením, útočištěm a pomocí*. Zatím jsme v situaci, že se ne právě lehce hledá, kdo by pomáhal. Ale žádoucí je taková situace, abychom – uchvácení Mariinou služebností – všichni sami soustavně hledali, kdo čeká na naše služby tělesného i duchovního milosrdenství.

Je jedno pole, kde můžeme začít pomáhat ihned a bez jakýchkoliv zvláštních příprav a opatření: je to modlitba a oběti za pastýře na všech stupních, aby byli pastýři podle Srdce nejvyššího Pastýře.

-/š-

Pondělí 4. 5. 2009: 8:00 Programová nabídka TV NOE **8:05** Misionáři Ježíše **8:40** Koloseum, Real Alcázar, Topkapi **9:10** Noční univerzita **10:25** Druhé čtení **10:50** Pro vita mundi (102) **11:30** Litanie lore-tánské **11:40** Pták Gabo a lavička (9/21) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Čína **13:00** Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega **14:25** Chiara Lubichová **14:55** Insita v Srbsku **15:30** Jazyk a jazyková komunikace (P) **15:50** Kaple v poušti **15:55** H2Onews **16:05** Čína **17:00** NOEparáda (25. díl) (L) **17:20** Cesta do Tibetu **17:50** Zlatá dychovka **18:20** O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ **18:35** Pták Gabo v Zoo (10/21) **18:45** Příběh medvídky pandy (3) **19:30** Litanie lore-tánské **19:50** H2Onews **20:00** Z pokladů duše **20:05** Harfa Noemova II. (9. díl) (L) **20:25** Grand Canyon **21:35** Na koberečku (63) (P) **21:50** V posteli chit-chat (9. díl) **22:40** Primiční homilie P. Jana Žaludy, SDB **23:10** Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega **0:45** H2Onews.

Úterý 5. 5. 2009: 8:00 Programová nabídka TV NOE **8:05** H2Onews **8:15** Hlubinami vesmíru (05) **9:15** Cesta do Tibetu **9:50** Kulatý stůl **11:20** Litanie lore-tánské **11:40** Pták Gabo v Zoo (10/21) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Arriaga žije **13:15** Octava dies (526) **13:45** Grand Canyon **14:55** Cesta do Tibetu **15:25** Insita v Srbsku **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Čteme z křesťanských periodik **16:20** Egypt **17:15** Pro zdraví (1) **17:25** Misionáři Ježíše **18:00** Dětská televize (5/2009) **18:35** Pták Gabo sportovcem (11/21) **18:45** Pro vita mundi (125) **19:30** Litanie lore-tánské **19:50** Zpravodajské Noeviny (P) **20:00** Z pokladů duše **20:05** Misijní magazín (32) (P) **21:05** Historie válečného letectví (3. díl) (P) **21:35** Zpravodajské Noeviny **21:45** Jazyk a jazyková komunikace **22:05** Zlatá dychovka **22:35** Modlitby se zpěvy Taizé **23:35** NOEparáda (25. díl) **23:50** Zpravodajské Noeviny **0:00** Poslech Radia Proglas.

Středa 6. 5. 2009: 8:00 Programová nabídka TV NOE **8:05** Zpravodajské Noeviny **8:15** Historie válečného letectví (3. díl) **8:45** Slovo pre teba (1/2) **8:55** Janáčkova filharmonie Ostrava **9:15** Stonehenge **9:45** Kaple v poušti **10:00** Harfa Noemova II. (9. díl) **10:20** Perly ostravské architektury **10:30** Generální audience Benedikta XVI. (L) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Pro zdraví (1) **12:15** Grand Canyon **13:25** Misijní magazín (32) **14:25** Hlubinami vesmíru (05) **15:25** Zlatá dychovka **15:55** Zpravodajské Noeviny **16:05** Egypt **17:00** GOODwillBOY - Freestyle (P) **17:30** Příběh medvídky pandy (3) **18:10** NOEparáda (25. díl) **18:35** Pták Gabo a mlýn (12/21)

18:45 Pro zdraví (1) **18:55** Octava dies (526) **19:30** Litanie lore-tánské **19:50** H2Onews **20:00** Z pokladů duše **20:05** U nás aneb od cimbálu o lidové kultuře (5. díl) (L) **21:00** Léta letí k andělům - Marie Rottrová **21:30** Zpravodajské Noeviny **21:40** Pro zdraví (2) (P) **21:50** Kaple v poušti **22:05** Generální audience Benedikta XVI. **23:25** Janáčkova filharmonie Ostrava **23:50** H2Onews **0:00** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 7. 5. 2009: 8:00 Programová nabídka TV NOE **8:05** Zpravodajské Noeviny **8:15** Dětská televize (5/2009) **8:40** Primiční homilie P. Jana Žaludy, SDB **9:10** Čteme z křesťanských periodik **9:20** Léta letí k andělům **9:50** Egypt **10:55** Harfa Noemova II. (9. díl) **11:20** Litanie lore-tánské **11:40** Pták Gabo a mlýn (12/21) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Machu Picchu **12:35** Pro zdraví (2) **12:45** Kaple v poušti **13:00** Insita v Srbsku **13:35** Egypt **14:30** GOODwillBOY **15:00** NOEparáda (25. díl) **15:20** Pro zdraví (2) **15:30** Octava dies (526) **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Pro vita mundi (125) **16:50** Cesta do Tibetu **17:20** U nás aneb od cimbálu o lidové kultuře (5. díl) **18:20** Slovo pre teba (2/2) **18:35** Pták Gabo a automobil (13/21) **18:45** V posteli chit-chat (9. díl) **19:35** Litanie lore-tánské **19:50** Zpravodajské Noeviny (P) **20:00** Z pokladů duše **20:05** Cesta k andělům (9) - Marie Svatošová (P) **20:45** Pro zdraví (2) **20:55** Zpravodajské Noeviny **21:05** Zlatá dychovka **21:35** Noční univerzita **22:50** Harfa Noemova II. (9. díl) **23:10** Historie válečného letectví (3. díl) **23:40** Octava dies (526) **0:10** Zpravodajské Noeviny **0:20** Poslech Radia Proglas.

Pátek 8. 5. 2009: 8:00 Programová nabídka TV NOE **8:05** Zpravodajské Noeviny **8:15** Kaple v poušti **8:30** Slovo pre teba (2/2) **8:40** Modlitby se zpěvy Taizé **9:40** Insita v Srbsku **10:20** Misijní magazín (32) **11:20** Litanie lore-tánské **11:40** Pták Gabo a automobil (13/21) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Zlatá dychovka **12:35** Léta letí k andělům **13:05** Octava dies (526) **13:35** Pro vita mundi (102) **14:15** Na koberečku (63) **14:30** Uvítací ceremoniál na letišti v Ammánu (L) **15:30** Návštěva centra „Regina Pacis“ (L) **16:30** Kulatý stůl **18:00** Pro vita mundi (125) **18:35** Pták Gabo na filmovém festivalu (14/21) **18:45** Jazyk a jazyková komunikace **19:05** Koloseum, Real Alcázar, Topkapi **19:30** Litanie lore-tánské **19:50** H2Onews (P) **20:00** Z pokladů duše **20:05** Noemova pošta - květen (L) **21:40** Cesta do Tibetu **22:10** H2Onews **22:20** Misijní magazín (32) **23:20** Primiční homilie P. Jana Žaludy, SDB **23:50** H2Onews **0:00** Poslech Radia Proglas.

Duchovní správa poutního místa Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor ve spolupráci s Centrem pro rodinu z Ostravsko-opavské diecéze a s děkanátem Ostrava srdečně zve na **DIECÉZNÍ POUŤ RODIN v neděli 3. května 2009 v 15.00 hodin.** Program: 12.30 - křížová cesta pro děti i dospělé, tra-sa vede z města Zlatých Hor (od 1. zastavení u Bohemy) na poutní místo, vede farnost Rýmařov • 13.00 - koncert pěveckého sboru Datio SPdgs a SZŠ sv. Anežky České, Odry • 13.30 - představení aktivit Centra pro rodinu a sociální péči BO-O • 14.00 - modlitba rozjímavého růžen-ce, vede farnost Horní Benešov • 15.00 - MŠE SVATÁ, slouží biskup Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. se spolubratry v kněžské službě. Z Jeseníku jede v tento den zvláštní autobus od kostela v 11.00 hod. a bude zastavovat na všech obvyklých zastávkách. Vlakové spoje-ní z Jeseníku v 11.43 hod. Odvoz od vlaku v 12.25 hod. a v 14.15 hod. ze Zlatých Hor zajištěn. Kyvadlová dopra-va ze Zlatých Hor a zpět od 12.30 hod. Na Maria Hilf bude v 16.15 hod. přistaven autobus k vlaku v 16.48 hod. a po-slední autobus z Maria Hilf do Jeseníku odjede v 17.30 hod. Další informace na tel. 584 425 916.

Matrice svatokopekčá pořádá v **neděli 17. května 2009 v 16 hodin v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Ko-pečku u Olomouce KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY**, v němž vy-stoupí Mužský pěvecký sbor Nešvera Olomouc. V programu zazní díla B. Smetany, W. A. Mozarta, J. Nešvery, J. B. Foer-ster a dalších. Předprodej vstupenek v prodejní knih Ma-tice cyrilometodějské na Dolním náměstí č. 24 v Olomou-ci, jinak na místě před zahájením koncertu.

Sobota 9. 5. 2009: 8:00 Programová nabídka TV NOE **8:05** H2Onews **8:15** Burj al-Arab **8:45** Čteme z křesťanských periodik (P) **8:55** Hrdinové Nového zákona (9) **9:15** Návštěva baziliky na hoře Nebo (L) **10:30** Žehnáni základního kamene univerzity latin-ského patriarchátu v Madabě (L) **11:40** Pták Gabo na filmovém festivalu (14/21) **11:55** Z pokladů duše (L) **12:00** Angelus Domini **12:05** Harfa Noemova II. (9. díl) **12:25** Léta letí k andělům **12:55** H2O-news **13:05** Arriaga žije **14:15** Misijní magazín (32) **15:15** Pro vita mundi (102) **16:55** Insita v Srbsku **17:30** Modlitba nešpor s kněžími, řeholníky a zá-stupci hnutí v katedrále sv. Jiří (L) **18:35** Pták Gabo a kukačky (15/21) **18:45** Harfa Noemova II. (9. díl) **19:05** Litanie lore-tánské **19:25** Druhé čtení (P) **19:50** Zpravodajské Noeviny **20:00** Z pokladů duše **20:05** Ježíš **21:55** Léta letí k andělům **22:25** Noční univerzita **23:30** Druhé čtení **23:55** Zpravodajské Noeviny **0:05** Poslech Radia Proglas.

Neděle 10. 5. 2009: 8:00 Programová nabídka TV NOE **8:05** H2Onews **8:15** Evangelium (P) **8:25** Na koberečku (63) **8:40** Salesiánské hry mlá-deže **8:50** Léta letí k andělům **9:20** Cesta k andělům (9) **10:00** Evangelium **10:00** Mše svatá z Am-mánu (L) **12:00** Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) **12:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **12:45** Prezence **13:55** Evangeli-um **14:05** Harfa Noemova II. (9. díl) **14:35** Noční univerzita **15:40** Léta letí k andělům **16:10** Zlatá dy-chovka **16:40** GOODwillBOY **17:10** Hrdinové Nového zákona (9) **17:30** Návštěva Betánie (L) **18:30** Kvet štastia **19:05** Léta letí k andělům **19:35** Litanie lore-tánské **19:50** Evangelium **20:00** Z pokladů duše **20:05** Octava dies (527) (P) **20:35** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien **21:50** Jazyk a jazyko-vá komunikace **22:10** Druhé čtení **22:35** Misijní ma-gazín (32) **23:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:05** Poslech Radia Proglas.

Orel župy Svatováclavská, Pospíšilova a Kozinova Vás zvou na **CYKLISTICKÉ VÝLETY V SEZONĚ 2009:**

16. 5. - Memorál bratra Vitáška (IV. ročník), cyklistické putování po trase Praha - Jilové u Prahy - Dobříš. Cesta povede podél řeky Sázavy, údolím říčky Kocáby. Start v 9 hod. před vstupem do vlak. nádraží v Praze-Smíchově. Startovné 200 Kč se hradí pořadatelům (br. Kolářovi). Účastník obdrží memoriálové tričko výletu a občerstvení po příjezdu do Dobříše. Účastníci se přihlašují prostřednictvím formuláře na <http://orelp Praha.cz/>, resp. na e-mail br. Kolářovi nejpozději do 9. 5. 2009. Předpokládán příjezd do Dobříše v 17 hod., vlak z Dobříše do Prahy v 18.48 hod. V Dobříši možnost noclehu v orlovně (spacák s sebou). Délka trasy 68 km. (OŽP - br. Kolář)

30. 5. - Svatojilská výprava Kladno - Říp (Kladno - Velvary - Říp - Roudnice - Počaply). Start v 9 hod. v Kladně na nám. Starosty Pavla (centrum) u Mariánského sloupu. V cíli mše sv., možný nocleh na faře. Návrat vlakem možný z Litoměřic. Druhý den návrat labskou vinařskou cyklostezkou směr Roudnice n. L., Říp, Velvary, Kladno. Délka trasy 70 km. (OŽS - br. Vejvar)

13. 6. - Cyklovýlet z Plzně na Křížový Vrch (Vrabín) u Stoda (Plzeňsko). Start v 10 hod. v orlovně, ul. Lukavická 3, Plzeň-Jižní předměstí (kontakt na <http://www.orelpzen.estranky.cz>). Návštěva pivovaru v Černicích a Dobřanech, kostela v Dobřanech a bývalého kostela na Křížovém vrchu. Délka trasy asi 50 km, možno prodloužit. (OŽK - br. Schiller)

18. 7. - Cyklovýlet Plzeň - Nepomuk ke hrobu pátera Lauba v Nepomuku u příležitosti výročí vysvěcení praporu jednoty Plzeň. Start v 9 hod. v plzeňské orlovně. V cíli návštěva hřbitova a hrobu pátera Lauba - katechety, duchovního rádce a mecenáše z 1. re-

publiky, možnost návštěvy nepomuckých pivních slavností. Zpět pojedeme přes Letiny a Chválenice. V případě zájmu cestou zpět ještě navštívíme pivovar Purkmistr v Černicích. Délka trasy 90 km. (OŽK - br. Schiller)

1.-2. 8. - Memorál bratra Kubeše (Plzeňsko). 1. 8. v 9 hod. start v Plzni v orlovně. Přes Písek a Lipno dorazíme do obce Luhov, kde navštívíme na místním zámku cyklistické muzeum. Zpět pojedeme přes Pňovany, Plešnice a Kozolupy. Délka trasy je asi 60 km, možno prodloužit. Večer společenský program v Plzni. Možnost ubytování. • 2. 8. v 9 hod. mše svatá u redemptoristů v Plzni. V 11 hod. sraz u plzeňské orlovně, odkud vyrazíme do Černického pivovaru, na přání můžeme navštívit zámek ve Štětovicích a přes obec Dobřany se vrátíme zpět do Plzně. Délka trasy je asi 30 km a je vhodná i pro seniory. (OŽK - br. Schiller)

15. 8. - Cyklistická výprava Kladno - Nechanická přehrada (u Kadaně). Start v 8 hod. v Kladně na nám. Starosty Pavla (centrum) u Mariánského sloupu. Cesta přírodním parkem Džbán, v cíli koupání, možný nocleh v kempu v chatkách. Délka trasy 70 km. (OŽS - br. Vejvar)

5. 9. - Cyklistická výprava na svatováclavskou Budeč u Kladna. Start v 9 hod. v Kladně na nám. Starosty Pavla (centrum) u Mariánského sloupu. Kladno - Kováry - Budeč - údolí Zákolanského potoka - Okoř - Kladno. Délka trasy 40 km. (OŽS - br. Vejvar)

Zájemci se na každou akci zvlášť přihlásí uvedeným organizátorům: Středočeský kraj - br. Stanislav Vejvar (Orel župa Svatováclavská, OŽS), standa.vejvar@volny.cz • Kraj Praha - br. Petr Kolář (Orel župa Pospíšilova, OŽP), kolarovi@volny.cz • Plzeňský kraj - br. Petr Schiller (Orel župa Kozinova, OŽK), Schiller.p@centrum.cz

Orel župa Svatováclavská může zapůjčit v případě potřeby 1 horské a 1 silniční kolo.

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory ve spolupráci s cestovní kanceláří Avetour pořádá **zájezd do Itálie po stopách sv. apoštola Pavla.** Termín: 20.-26. 6. 2009, cena: 6990 Kč. Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328, web: <http://seniori.diecezehrkc.cz> nebo www.animatori.cz.

Srdčně vás zveme na **POUŤ HASIČŮ KE CTI SV. FLORIÁNA. V sobotu 9. května 2009 na HOŘE MATKY BOŽÍ V KRÁLÍKÁCH.** Program poutě: 9.00 seřazení průvodu

• 9.30 slavnostní průvod hlavním vchodem do kostela • 9.45 přivítání biskupa, kněží, hasičských sborů a pozvaných hostů • 10.00 MŠE SVATÁ - hlavní celebrant Mons. Dominik Duka • 11.30 udělení vyznamenání, svěcení hasičských aut, praporů a soch • 13.00 ukázka mladých hasičů • 13.30 ukázka zásahu HZS Králíky - vyprošťování osob z auta • 14.00 předvedení „sekerového cvičení“ - hasiči z Lišnice. V průběhu akce další doprovodný program: živá hudba, plošina (klášter z výšky), možnost prohlídky hasičské techniky, pro děti střikání ze džberovek, skákací hrad zdarma a další. Možnost občerstvení - pečené prase, klobásy, pivo. Autobus z Králík zajištěn: v 8.40 odjezd z nádraží ČD, v 8.55 odjezd z nádraží ČSAD. Pořádají redemptoristé, poutní dům a SDH Lichkov, spolupořadatel Pardubický kraj.

Liturgická čtení

Neděle 3. 5. - 4. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 4,8-12
Ž 118 (117),1+8-9.21-23.26+28-29
Odp.: 22 (Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádry nárožním.
Nebo: Aleluja.)
2. čt.: 1 Jan 3,1-2
Ev.: Jan 10,11-18
Slovo na den: *Mám moc.*

Pondělí 4. 5. - ferie

1. čt.: Sk 11,1-18
Ž 42 (41),2-3; 43 (42),3.4
Odp.: 42 (41),3a (Má duše žízní po živém Bohu. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 10,1-10
Slovo na den: *Dveře.*

Úterý 5. 5. - ferie

1. čt.: Sk 11,19-26
Ž 87 (86),1-3.4-5.6-7
Odp.: Ž 117 (116),1a (Chvalte Hospodina, všechny národy! Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 10,22-30
Slovo na den: *Jdou za mnou.*

Středa 6. 5. - památka sv. Jana Sarkandra

(v Čechách nez. památka)
1. čt.: Sk 12,24-13,5a
Ž 67 (66),2-3.5.6+8
Odp.: 4 (Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ! Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 12,44-50
Slovo na den: *Já jsem přišel na svět jako světlo.*

Čtvrtek 7. 5. - ferie

1. čt.: Sk 13,13-25
Ž 89 (88), 2-3.21-22.25+27
Odp.: 2a (Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 13,16-20
Slovo na den: *Služebník není víc než jeho pán.*

Pátek 8. 5. - nez. pam. P. Marie, Prostřednice všech milostí

1. čt.: Sk 13,26-33
Ž 2,6-7.8-9.10-11
Odp.: 7b (Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 14,1-6
Slovo na den: *Přijdu a vezmu si vás k sobě.*

Sobota 9. 5. - ferie

1. čt.: Sk 13,44-52
Ž 98 (97), 1.2-3ab.3cd-4
Odp.: 3c (Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 14,7-14
Slovo na den: *Ukaž nám Otce - a to nám stačí.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. - 9. KVĚTNA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 5.		PO 4. 5.		ÚT 5. 5.		ST 6. 5.		ČT 7. 5.		PÁ 8. 5.		SO 9. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	1708	1924	518	582	1653	1870	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	1708	1516	518	582	1653	1870	518	582
Antifony	563	633	1151	1279	1167	1297	1183	1517	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	563	634	567	638	570	641	1710	1517	577	649	1362	1520	583	656
Antifona k Zach. kantiku	563	634	567	638	570	642	1361	1518	577	649	1362	1521	583	656
Prosby	564	634	567	638	571	642	1711	1927	577	649	1655	1872	584	657
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	1361	1518	578	650	1362	1521	584	657
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	564	635	568	639	571	643	574	646	578	650	581	654	584	657
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	574	646	578	650	581	653	584	657
Nešpory:														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	1714	1518	517	581	1362	1521	517	581
Antifony	561	632	565	636	1161	1290	1177	1307	1193	1519	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1932	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	561	632	565	636	569	640	572	644	1717	1935	579	651	1363	1522
Ant. ke kant. P. M.	562	632	566	637	569	640	572	644	1361	1520	579	651	1363	1522
Prosby	562	633	566	637	569	641	572	644	1718	1936	579	652	1664	1881
Záv. modlitba	564	635	564	635	568	639	571	642	1361	1518	578	650	1362	1521
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

**PŘIPRAVME SE NA NÁVŠTĚVU SVATÉHO OTCE
BENEDIKTA XVI. V ČESKÉ REPUBLICE**
Česká biskupská konference

Materiál pro přípravu na papežskou návštěvu v ČR v září letošního roku. Vhodné pro jednotlivce i pro skupiny. Brožurka obsahuje: vstupní informace a uvedení do přípravy, modlitby, materiál ke třem dnům (tématům) návštěvy, odkazy na další literaturu podle témat.

Poustevník v nakladatelství Studio Gabreta spol. s r. o.
Křídový papír, brož., A6, 64 stran, 30 Kč
MATEŘSTVÍ
Anna Melchiorová • Z angličtiny přeložila Eva Lajkepová

Mateřství je velká odpovědnost a současně úctyhodné poslání. Autorka, sama zkušená maminka, se s námi dělí nejen o svou radost z mateřství, ale i o své krize, praktické zkušenosti a postřehy. Nepředkládá ideál matky, která za cenu nesmírného vypětí „perfektně“ zvládne péči o rodinu, ale ukazuje, jak mohou ženy promyšleně splnit své každodenní úkoly s využitím možností a zdrojů, které jsou dnes k dispozici. Vedle praktických rad nabízí i osvěžující pohled na duchovní rozměr mateřství.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 136 x 195 mm, 176 stran, 179 Kč
POKLADY MISÍ S JIŘÍM ŠLÉGREM

P. Jiří Šlégr v této knížce tvrdí, že se s tak velkou pohostinností, s radostí, přátelstvím, upřímnými modlitbami, hlubokou vírou a touhou po setkání s Kristem v eucharistii a ostatních svátostech nesetkal nikde jinde než na svých cestách po Africe,

Střední a Jižní Americe či jižní Asii. Ze začátku se domníval, že je to on, kdo potřebným a chudým něco dává. Až později si uvědomil pravý opak – z misii on, misionáři i naše církve daleko více pomoci a lásky dostávají.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 106 x 160 mm, 96 stran, 109 Kč
**ŘÁDY A KLÁŠTERY • 2000 LET KŘESŤANSKÉHO
UMĚNÍ A KULTURY**
Kristina Krügerová • Uspořádal Rolf Toman s příspěvkem Rainera Warlanda • Fotografie Achim Bednorz • Z němčiny přeložily Jitka Kňourková, Liselotte Teltscherová, Anna Vachudová, Michaela Váňová • Redigoval Gustav Erhart

Dějiny Evropy a proces jejího vznikání jsou úzce spojeny s křesťanským mništvím jako jednou z jejich nejstarších institucí. Právě klášterům a jejich písmu znalým obyvatelům vděčíme nejen za podstatnou část křesťanské literatury, nýbrž také za uchování antických textů filozofického, historického a přírodovědného obsahu, s nimiž by se bez horlivého úsilí nesčetných písařů jen stěží mohly seznámit další generace. Tato publikace přináší přehled dějin křesťanského mnišství od jeho počátků ve 3. století až do současnosti. Hlavní pozornost je věnována řeholním společenstvím latinského Západu. Samostatná kapitola patří byzantským řádům. Hlavní kapitoly jsou doplněny o stručné, graficky zvýrazněné pasáže, pojednávající o tématech kulturních dějin a dějin umění. Zvláštní postavení zaujímá závěrečný příspěvek o poustevnicích.

*Slovart • Křídový papír, váz., přebal,
265 x 368 mm, 432 stran, 1499 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2

147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.